2025/2365

26.11.2025

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2025/2365,

annettu 12 päivänä marraskuuta 2025,

muovipellettihävikin estämisestä mikromuovisaasteen vähentämiseksi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Mikromuoveja on kaikkialla, ne ovat hitaasti hajoavia ja ne kulkeutuvat rajojen yli. Ne ovat haitallisia ympäristölle ja mahdollisesti ihmisten terveydelle. Mikromuovien ympäristölle ja mahdollisesti ihmisten terveydelle aiheuttamat haitat voivat kasvaa entisestään, kun niihin lisätään tuotannon ja muuntamisen aikana haitallisia kemiallisia lisäaineita ja muita huolta aiheuttavia aineita. Mikromuovit kulkeutuvat helposti ilmassa ja maan pintavesien ja valtamerivirtojen mukana, ja niiden kulkeutuminen aiheuttaa lisähuolta. Niitä esiintyy maaperässä, myös maatalousmaalla, järvissä, joissa, jokisuistoissa, rannoilla, laguuneissa, merissä, valtamerissä ja syrjäisillä, aiemmin luonnontilaisilla alueilla. Niiden esiintyminen maaperässä vaikuttaa maaperän ominaisuuksiin ja aiheuttaa maaperän muutoksia, jotka vaikuttavat kielteisesti joidenkin kasvien kasvuun. Mikromuovien vaikutuksia meriympäristöön on dokumentoitu laajasti. Kun mikromuovit ovat päässeet meriympäristöön, niiden kerääminen on lähes mahdotonta, ja monien organismien ja eläinten tiedetään nielevän niitä ja niiden tiedetään aiheuttavan haittaa luonnon monimuotoisuudelle ja ekosysteemeille. Muovipelletit pysyvät vesiympäristössä vuosikymmenten ajan, ja kun luonnonvaraiset eläimet, erityisesti merilinnut ja merikilpikonnat, nielevät muovipellettejä, tämä voi aiheuttaa fyysistä haittaa tai johtaa kuolemaan. Mikromuovit voivat myös vaikuttaa ilmastonmuutokseen lisäämällä sekä kasvihuonekaasupäästöjä että ekosysteemeihin kohdistuvaa painetta. Mikromuovien mahdollisuus toimia adsorboituneiden myrkyllisten aineiden tai patogeenisten mikro-organismien kantaja-aineena on olennainen osa ongelmaa. Ihmiset altistuvat mikromuoveille ilman ja ravinnon kautta. Kasvava tietoisuus mikromuovien esiintymisestä elintarvikeketjussa voi heikentää kuluttajien luottamusta ja aiheuttaa taloudellisia seurauksia. Kaupallisen kalastuksen ja maatalouden sekä vapaa-ajan ja matkailun kaltaisille toiminnoille saattaa aiheutua kielteisiä taloudellisia vaikutuksia alueilla, joihin päästöt vaikuttavat.

(2) Komission johtavien tieteellisten neuvonantajien ryhmä katsoi 30 päivänä huhtikuuta 2019 antamassaan mikromuovisaasteen ympäristö- ja terveysriskejä käsittelevässä lausunnossa ”Environmental and health risks of microplastic pollution”, että huolestumiseen ja varotoimenpiteiden toteuttamiseen on perusteltu syy.

(3) Muovipelletit ovat mitä tahansa primääri- tai sekundäärilähteistä tai molemmista peräisin olevia polymeerejä sisältäviä muovattavia materiaaleja riippumatta siitä, ovatko ne peräisin biomassasta vai onko ne tarkoitettu biohajoamaan ajan mittaan. Muovipelletit on tarkoitettu ensisijaisesti käytettäviksi muovituotteiden valmistuksessa muovaamalla, johon kuuluu muottiin valaminen, ekstruusio, vaahdotus, kalvonmuodostus, puristus tai ruiskuvalu. Vaihtoehtoisesti muovipellettejä voidaan käyttää muiden tuotteiden kuin muovisten tuotteiden valmistuksessa; pelletit voidaan kapseloida kemiallisesti matriisissa, kuten kevyessä betonissa, tai sisällyttää fyysisesti tuotteeseen, kuten asfalttiin. Muovipelletit voivat sisältää kemiallisia lisäaineita, ja ne voivat olla monen muotoisia, kuten muovigranulaatteja, rakeita, hiutaleita, hartseja, sylintereitä, helmiä, jauheita, mikrojauheita, mikropalloja ja agglomeraatteja. Niiden halkaisija on yleensä 2–5 millimetriä, joskin pieni määrä muovipellettejä on pienempiä tai suurempia.

([1]) EUVL C, C/2024/2487, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2487/oj.
([2]) EUVL C, C/2024/3675, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3675/oj.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 22. syyskuuta 2025 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. lokakuuta 2025 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(4) Muovipellettipöly on muovipellettien käsittelyssä, jauhamisessa tai jalostuksessa syntyvää teollista jäämää, jota ei käytetä muovituotteiden valmistuksessa ja joka ei sen vuoksi kuulu tämän asetuksen mukaisen muovipellettien määritelmän soveltamisalaan. Tällaisen pölyn syntymistä on vaikea välttää, mutta se voidaan minimoida. Pöly olisi poistettava suodattimilla tai keräämiseen tarkoitetuilla laitteilla työterveyttä ja -turvallisuutta koskevana toimenpiteenä.

(5) Muovipellettihävikki on kolmanneksi suurin ympäristöön tahattomasti joutuvien mikromuovien lähde unionissa, ja se johtuu huonoista käsittelykäytännöistä muovipellettien toimitusketjun kaikissa vaiheissa, muun muassa tuotannossa, johon sisältyy kierrätys, masterbatsien ja kompaundien valmistaminen, muuntaminen, jalostus, jakelu, kuljetus, myös meritse, ja muut logistiikkatoimet, varastointi, pakkaaminen ja muovipellettikonttien ja -säiliöiden puhdistus. Sen vuoksi toimitusketjuun perustuva lähestymistapa on olennaisen tärkeä, jotta voidaan varmistaa muovipellettien käsittelyyn osallistuvien kaikkien talouden toimijoiden sitoutuminen hävikin estämiseen. Euroopan muoviteollisuus on vuodesta 2015 lähtien asteittain hyväksynyt kansainvälisen Operation Clean Sweep® -ohjelman (OCS) vapaaehtoisena sitoumuksena. Kyseisessä ohjelmassa kukin muovipellettejä valmistava tai käsittelevä yritys tunnustaa, että on tärkeää, ettei muovipellettihävikkiä synny, ja sitoutuu ottamaan käyttöön parhaita käytäntöjä. OCS-ohjelman allekirjoittajilla on yleisesti ottaen hyvä käsitys tällaisista käytännöistä, mutta niitä ei kuitenkaan noudateta kattavasti. OCS-ohjelman käyttö muoviteollisuudessa on edelleen vähäistä.

(6) Mikromuovisaasteen vaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen ovat herättäneet huolta lähes kaikkialla maailmassa. Jotkin jäsenvaltiot ovat hyväksyneet tai ehdottaneet asiaa koskevia toimenpiteitä. Kansallisten rajoitusten hajanaisuus saattaa kuitenkin haitata sisämarkkinoiden toimintaa.

(7) Muovisaasteen torjumiseksi komissio on 16 päivänä tammikuuta 2018 antamassaan tiedonannossa ”EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa” tunnustanut mikromuovien aiheuttamat riskit ja kehottanut ottamaan käyttöön innovatiivisia ratkaisuja, jotka kohdistuvat mikromuovien eri lähteisiin. Komissio toisti sitoumuksensa 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta, 11 päivänä maaliskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa uudesta kiertotalouden toimintasuunnitelmasta ja 12 päivänä toukokuuta 2021 antamassaan tiedonannossa saasteettomuustoimintasuunnitelmasta. Yksi saasteettomuustoimintasuunnitelman tavoitteista on vähentää ympäristöön pääsevien mikromuovien määrää 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä.

(8) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1907/2006 ([4]) puututaan mikromuovisaasteeseen rajoittamalla tuotteisiin tarkoituksellisesti lisättyjen mikromuovien markkinoille saattamista, koska synteettisten polymeerimikrohiukkasten käyttö yksinään tai tarkoituksellisesti tuotteisiin lisättynä aiheuttaa huomattavaa mikromuovisaastetta, ja tällainen saaste aiheuttaa ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä.

(9) Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen, jäljempänä ’OSPAR-yleissopimus’, sopimuspuolet hyväksyivät kesäkuussa 2021 OSPAR-suosituksen 2021/06, jonka tarkoituksena on vähentää merien roskaantumista, jäljempänä ’OSPAR-suositus 2021/06’. Sen tavoitteena on edistää tehokkaiden ja johdonmukaisten pellettihävikin estämistä koskevien standardien sekä sertifiointijärjestelmien oikea-aikaista kehittämistä ja täytäntöönpanoa muovin koko toimitusketjussa. Toimenpiteitä, joilla minimoidaan muovipellettien merikuljetuksiin liittyvät riskit, tutkitaan parhaillaan Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO), joka antoi ei-sitovan kiertokirjeen MEPC.1/Circ 909, joka koskee suosituksia muovipellettien kuljettamisesta rahtikonteissa meriteitse. Tässä yhteydessä unionin ja sen jäsenvaltioiden on seurattava tiiviisti IMO:n tulevaa kehitystä ja oltava johtavassa asemassa, kun on kyse ympäristönsuojelun korkean tason varmistamisesta tässä asiassa esimerkiksi asettamalla suojelulle korkea taso.

(10) Unioni toimitti Yhdistyneiden kansakuntien (YK) ympäristöohjelmalle ennen muovisaastetta koskevaa kansainvälistä oikeudellisesti sitovaa välinettä käsittelevän hallitustenvälisen neuvottelukomitean toista istuntoa (INC-2) ilmoituksen, jossa unioni ja sen jäsenvaltiot korostivat, että tulevaan välineeseen on sisällytettävä toimenpiteitä mikromuovien tahattomien päästöjen vähentämiseksi.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

(11) Vaikka unionissa on annettu säädöksiä jätteiden syntymisen ehkäisemisestä, pilaantumisesta, merten roskaantumisesta ja kemikaaleista muttei erityisiä unionin sääntöjä, joilla estettäisiin muovipellettihävikkiä mikromuovisaasteen lähteenä koko toimitusketjussa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ([5]) vahvistetaan jätehuoltoa koskevat perusperiaatteet ja asetetaan jäsenvaltioille yleiset velvoitteet toteuttaa toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi. Näitä yleisiä velvoitteita olisi täydennettävä puuttumalla muovipellettien huolelliseen käsittelyyn liittyviin erityisiin näkökohtiin ja vaatimuksiin, jotta vältetään muovipellettien muuttuminen jätteeksi.

(12) Vaikka polymeerimateriaalien tuotanto teollisessa mittakaavassa kuuluu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ([6]) soveltamisalaan, muut toiminnot, kuten muovipellettien muuntaminen, kuljetus tai varastointi, joita harjoittavat yleensä pienet ja keskisuuret yritykset, eivät kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan. Parhaasta käytettävissä olevasta tekniikasta polymeerien tuotannossa neuvoston direktiivin 96/61/EY ([7]) nojalla elokuussa 2007 laaditussa vertailuasiakirjassa ei käsitellä erityisesti muovipellettihävikkiä.

(13) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY ([8]) käsitellään mikrokokoisten roskien, myös mikromuovien, vaikutusten seurantaa ja arviointia rannikko- ja meriympäristöissä. Merten roskaantumisen seurantaa koskevia ensimmäisiä ohjeita on päivitetty, jotta voidaan laatia yhdenmukaistetut menetelmät, muun muassa muovipellettien esiintymisen ja levinneisyyden seurantaan rannikolla. Direktiiviin 2008/56/EY ei kuitenkaan sisälly erityisiä vaatimuksia, jotka koskevat muovipellettihävikin estämistä tai vähentämistä hävikin lähteellä.

(14) Komission asetuksessa (EY) N:o 2023/2055 ([9]), jolla muutetaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitettä XVII, käsitellään teollisuuslaitoksissa käytettävien synteettisten polymeerimikrohiukkasten eli muovipellettien hävikkiä vältettävissä olevina päästöinä ja otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan ympäristöön vuosittain joutuneiden mikromuovien arvioidusta määrästä on raportoitava. Vaikka menetelmää hävikin arvioimiseksi ei ole, kyseisen vaatimuksen on tarkoitus lisätä tietoa muovipellettihävikistä ja parantaa niiden tietojen laatua, jotka kerätään näistä mikromuoveista aiheutuvien riskien arvioimiseksi tulevaisuudessa.

(15) Sen varmistamiseksi, että muovipellettejä käsitellään turvallisesti ja vastuullisesti muovipellettien toimitusketjun kaikissa vaiheissa, jotta estetään ympäristöön päätyvä hävikki ja saavutetaan muovipellettihävikin syntymisen estämistä koskeva tavoite, on tarpeen vahvistaa vaatimukset, jotka koskevat muovipellettien käsittelyä koko toimitusketjussa, erityisesti tuotannossa, mukaan lukien tuotokset, joiden lähteenä on kierrätys, masterbatsien ja kompaundien valmistaminen, muuntaminen, jalostus, jakelu, kuljetus, varastointi, pakkaaminen ja konttien ja säiliöiden puhdistaminen puhdistusasemilla. Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin tahoihin, jotka käsittelevät muovipellettejä koko toimitusketjussa riippumatta niiden loppukäytöstä.

(16) Käsittelyvaatimuksissa olisi otettava huomioon kansainvälisesti suositellut hyvät käsittelykäytännöt sekä muovipellettien käsittelyä koskevat nykyiset vaatimukset, joita kyseisellä toimialalla noudatetaan unionissa. Tältä osin on tärkeää, että unioni ja sen jäsenvaltiot jatkavat toimia, joilla pyritään asettamaan kiertokirjeessä MEPC.1/Circ 909 tarkoitetut suositukset pakollisiksi kansainvälisellä tasolla. Lisäksi unioni voi edistää kansainvälisen tason keskustelua liikenteenharjoittajien velvollisuudesta ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille muovipellettien kuljetuksesta eri maassa kuin siinä, johon ne ovat sijoittautuneet.

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden ja karjankasvatuksen päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj).

([7]) Neuvoston direktiivi 96/61/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 1996, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1996/61/oj).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiapuitedirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

([9]) Komission asetus (EU) 2023/2055, annettu 25 päivänä syyskuuta 2023, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) liitteen XVII muuttamisesta synteettisten polymeerimikrohiukkasten osalta (EUVL L 238, 27.9.2023, s. 67, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2055/oj).

(17) Kun otetaan huomioon ympäristöön päässeiden muovipellettien haitallisuus ja tässä asetuksessa säädetty talouden toimijoiden ja liikenteenharjoittajien yleinen velvoite välttää muovipellettihävikkiä, on aiheellista vahvistaa erityiset tietovaatimukset kuvamerkin ja varoituslausekkeen muodossa. Talouden toimijoille ja liikenteenharjoittajille aiheutuvan rasitteen vähentämiseksi tällaiset vaatimukset olisi voitava panna täytäntöön ottamalla huomioon asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XVII mukaiset jo olemassa olevat velvoitteet. Kyseisessä liitteessä olevan 78 kohdan 7 ja 10 kohdassa vahvistetaan synteettisten polymeerimikrohiukkasten toimittajia koskevat tietovaatimukset. Tässä asetuksessa synteettisten polymeerimikrohiukkasten toimittajilla tarkoitetaan kaikkia valmistajia, tuojia, jatkokäyttäjiä tai jakelijoita, jotka saattavat markkinoille muovipellettejä, jotka ovat synteettisiä polymeerimikrohiukkasia. Niiden olisi annettava asiaankuuluvat tiedot merkinnässä, pakkauksessa, pakkausselosteessa tai käyttöturvallisuustiedotteessa. Niiden olisi voitava antaa nämä tiedot toimittaessaan tietoja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII olevan 78 nimikkeen 10 alakohdan mukaisesti. Koska kyseisten asiaankuuluvien tietojen antamiskeinot voivat tehota hävikin välttämistä koskevan yleisen velvoitteen saavuttamiseen eri tavoin, komission on aiheellista arvioida niiden suhteellista tehokkuutta tämän asetuksen uudelleentarkastelun yhteydessä.

(18) Kun muovipellettejä pääsee ja leviää meriympäristöön, ne voivat vahingoittaa elollisia luonnonvaroja ja meren eliöstöä ja häiritä meren muuta laillista käyttöä, kuten kalastusta ja vesiviljelyä. Koska muovipelletit näyttävät merilintujen näkökulmasta mätimunilta, niiden osuus merilintujen syömästä muovista on noin 70 prosenttia, vaikka vain 0,05 prosenttia pintavesissä olevista muovinpalasista on muovipellettejä. Maailmassa on noin 250 merilintulajia, ja näistä 63:n osalta merilintujen vatsasta on löytynyt tällaisia pieniä muovinpalasia. Lisäksi muovipellettien arvioidaan olevan painossa mitattuna toiseksi suurin merten mikromuovisaasteen suora lähde. Arvioiden mukaan valtameriin päätyy vuosittain miljardeja yksittäisiä muovipellettejä. Tämä johtuu sekä pienen että laajan mittakaavan hävikistä ja vuodoista maalla ja merellä toimitusketjun kaikissa vaiheissa, erityisesti muovipellettien kuljetuksen aikana. Lisäksi muovipelletit voivat huuhtoutua rannoille ja rannikoille, mikä vaikuttaa haitallisesti matkailuun ja rannoilla tapahtuvaan toimintaan. Merialuksiin liittyy useita tapahtumia, jotka ovat johtaneet siihen, että meriympäristöön on päässyt useita tonneja muovipellettejä ympäristölle ja paikallisyhteisöille tuhoisin seurauksin. Esimerkiksi Espanjan pohjoisrannikolla vuonna 2023 tapahtunut Toconaon onnettomuus johti kuuden rahtikontin hävikkiin, ja yksi näistä rahtikonteista sisälsi tuhat 25 kg:n painoista muovipellettisäkkiä. Tämän seurauksena Galician rannikolle huuhtoutui miljoonia muovipellettejä.

(19) Ongelman ratkaisemiseksi meriliikenteen osalta IMO:n meriympäristön suojelukomitea hyväksyi vuonna 2024 kiertokirjeessä MEPC.1/Circ 909. Koska nämä suositukset eivät kuitenkaan ole oikeudellisesti sitovia, unionin olisi perussopimusten mukaisen ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista koskevan velvollisuutensa mukaisesti sekä maailmanlaajuisten ympäristöongelmien ratkaisemiseksi kansainvälisellä tasolla toteutettavien toimenpiteiden edistämiseksi otettava tämän asetuksen kautta käyttöön sitovia sääntöjä, jotta voidaan parantaa ympäristönsuojelun tasoa tällä alalla globaalin edelläkävijän asemassa. Rahdinantajien olisi varmistettava, että muovipelletit pakataan laadukkaisiin pakkauksiin, että kuljetustiedot toimitetaan oikea-aikaisesti merialuksen toiminnanharjoittajalle, asiamiehelle ja päällikölle ja että erityinen lastinkäsittelypyyntö täytetään asianmukaisesti. Merialusten liikenteenharjoittajien, asiamiesten ja päälliköiden olisi rahdinantajilta saatujen kuljetustietojen perusteella varmistettava, että muovipellettejä sisältävät rahtikontit on asianmukaisesti sijoitettu ja kiinnitetty siten, että meriympäristöön kohdistuvat vaarat minimoidaan vaarantamatta kuitenkaan merialuksen ja aluksella olevien henkilöiden turvallisuutta. Muovipellettejä sisältävät rahtikontit olisi erityisesti sijoitettava kannen alle aina, kun se on kohtuudella mahdollista, tai aluksen säälle alttiilla kansilla oleville suojatuille alueille. Nämä vaatimukset täydentävät meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevaa IMO:n ja unionin yleisiä oikeudellisia kehyksiä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/59/EY ([10]), jolla perustettiin järjestelmä merellä tapahtuvien onnettomuuksien ja pilaantumisen ehkäisemiseksi ottaen huomioon kansainväliset oikeussäännöt.

(20) Talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien olisi täytettävä muovipellettien käsittelyä koskevat vaatimukset noudattamalla ensisijaista toimintajärjestystä, jolla estetään muovipellettien pääsy ympäristöön. Sen vuoksi ensimmäisenä vaiheena olisi oltava se, että estetään muovipellettien vuodot ensisäiliöstä rutiinikäsittelyn aikana ja siten vähennetään vuotojen riski mahdollisimman alhaiselle tasolle muun muassa välttämällä tarpeetonta käsittelyä, esimerkiksi vähentämällä vaihtopaikkoja, ja käyttämällä laadukkaita pakkauksia, ja tämän jälkeen eristetään vuotaneet muovipelletit sen varmistamiseksi, että ne eivät pääse ympäristöön, ja viimeisenä vaiheena suoritetaan puhdistus vuoto- tai hävikkitapahtuman jälkeen. Eristämiseen ja puhdistamiseen liittyvät toimet olisi toteutettava ympäristövahingot minimoivalla tavalla, erityisesti herkissä luontotyypeissä.

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/59/oj).

(21) Vaikka tämän asetuksen tavoitteena on estää muovipellettien hävikki kaikkien talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien toiminnassa, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten velvoitteita olisi mukautettava niille aiheutuvan rasitteen keventämiseksi. Jäsenvaltioita ei toisaalta saisi estää ottamasta käyttöön tai pitämästä voimassa tiukempia suojatoimenpiteitä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava perussopimusten mukaisia, myös sellaisten talouden toimijoiden osalta, joiden käsittelemä muovipellettien määrä on yli viisi tonnia.

(22) Jotta voidaan varmistaa kussakin jäsenvaltiossa käsiteltyjen ja kuljetettujen muovipellettien jäljitettävyys ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa vaatimustenmukaisuuden tarkastukset tehokkaasti, on tarpeen rekisteröidä muovipellettejä käsittelevät laitokset ja niitä kuljettavat liikenteenharjoittajat.

(23) Jotta voidaan estää muovipellettihävikkiä, talouden toimijoiden olisi laadittava riskinhallintasuunnitelma, mukaan lukien riskiarviointi, pantava se täytäntöön ja pidettävä se aina päivitettynä, ja siinä olisi kartoitettava vuotojen ja hävikkien mahdollisuus ja dokumentoitava varsinkin olemassa olevat erityislaitteet ja -menettelyt, joita käytetään muovipellettihävikin estämiseen, eristämiseen ja puhdistamiseen. Riskinhallintasuunnitelmassa olisi otettava huomioon myös sellaisten lisälaitteiden ja -menettelyjen kustannukset ja hyödyt, joilla puututaan tunnistettuihin riskeihin, ottaen huomioon laitoksen luonne ja koko ja sen toiminnan laajuus. Jos muovipelletteihin on lisätty lisäaineita, talouden toimijoiden olisi otettava huomioon kyseisten muovipellettien vaaraominaisuudet, ja jos tällaiset lisäaineet todennäköisesti lisäävät ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa haittaa muovipellettihävikin tapauksessa, talouden toimijoiden olisi harkittava näiden tietojen sisällyttämistä riskinhallintasuunnitelmaan.

(24) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat todentaa riskinhallintasuunnitelman vaatimusten noudattamisen, talouden toimijoiden olisi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle laatimansa riskinhallintasuunnitelma ja oma ilmoitus vaatimustenmukaisuudesta tai tapauksen mukaan todistus.

(25) Talouden toimijoiden olisi voitava määrittää riskiperusteista lähestymistapaa noudattaen asennettavat erityislaitteet tai toteutettava menettely. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin vaatimusten noudattamisen todentamisen yhteydessä voitava vaatia talouden toimijoita muuttamaan riskinhallintasuunnitelmaa muun muassa toteuttamalla tietyssä määräajassa mitä tahansa tässä asetuksessa luetelluista toimista tämän asetuksen vaatimusten asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

(26) Jotta voidaan arvioida kunkin laitoksen osalta laaditun riskinhallintasuunnitelman asianmukaisuus, talouden toimijoiden olisi pidettävä kirjaa muovipellettihävikin arvioiduista määristä vuosittain sekä käsitellyistä kokonaismääristä. Talouden toimijoihin kohdistuvan rasitteen vähentämiseksi toimivaltaisten viranomaisten ja sertifioijien olisi voitava käyttää arvioituja päästömääriä koskevia tietoja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XVII mukaisen raportointivaatimuksen täyttämiseksi.

(27) Liikenteenharjoittajilta ei niiden toiminnan erityispiirteiden vuoksi tulisi vaatia riskinhallintasuunnitelman vahvistamista ja toteuttamista. Sen sijaan niitä olisi vaadittava toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä vuotojen ja hävikin estämiseksi, eristämiseksi ja niihin puuttumiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi todennettava nämä toimenpiteet ensisijaisesti kuljetusprosessin aikana. Osa näistä toimenpiteistä olisi toteutettava lastaamisen ja purkamisen yhteydessä, sillä niiden yhteydessä tapahtuu eniten vuotoja ja hävikkiä. Nämä toimet suoritetaan yleensä sekä talouden toimijoiden että liikenteenharjoittajien vastuulla, kun taas kuljetuksesta vastaavat ainoastaan liikenteenharjoittajat.

(28) EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien olisi nimettävä valtuutettu edustaja, jonka olisi toimittava EU:n ulkopuolisen liikenteenharjoittajan puolesta ja johon minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava ottaa yhteyttä. Valtuutettu edustaja olisi nimettävä nimenomaisesti EU:n ulkopuolisen liikenteenharjoittajan kirjallisella toimeksiannolla tämän asetuksen mukaisten erityisvelvoitteiden osalta. Tällaisen edustajan nimeämisellä ei ole vaikutusta tämän asetuksen mukaisiin EU:n ulkopuolisen liikenteenharjoittajan velvollisuuksiin tai vastuisiin. Valtuutettuun edustajaan olisi sen toimeksiannon osalta sovellettava täytäntöönpanomenettelyä, jos EU:n ulkopuolinen liikenteenharjoittaja ei noudata vaatimuksia.

(29) Muovipellettihävikin estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi tarvittavien toimien onnistunut toteuttaminen edellyttää talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien työntekijöiden kokonaisvaltaista yhteistyötä ja sitoutumista. Talouden toimijoita, EU:n liikenteenharjoittajia ja EU:n ulkopuolisia liikenteenharjoittajia olisi vaadittava kouluttamaan henkilöstöään työntekijöidensä erityistehtävien ja vastuualueiden mukaisesti, jotta voidaan varmistaa, että he tuntevat laitteistot ja pystyvät asentamaan, käyttämään ja huoltamaan niitä ja toteuttamaan tarvittavat menettelyt sen varmistamiseksi, että noudatetaan tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, muun muassa muovipellettihävikin seurannasta ja raportoinnista. Talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien olisi tilanteen mukaan toteutettava korjaavia toimenpiteitä, joihin tarvittaessa kuuluu käytössä olevien laitteiden ja menettelyjen parantaminen. Niitä olisi myös vaadittava seuraamaan vuosittain arvioituja hävikkimääriä ja pitämään niistä kirjaa, jotta voidaan paikata jäljellä olevia tietopuutteita.

(30) Keskisuurten ja suurten yritysten rakenne on yleensä monimutkaisempi niiden koon vuoksi. Jos ne käyttävät laitoksia, joissa käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran vuodessa, niitä olisi vaadittava toteuttamaan kunkin laitoksen osalta ylimääräisiä toimia, kuten vuotuisen sisäisen arvioinnin tekeminen sekä koulutusohjelma, jossa käsitellään erityisiä koulutustarpeita ja koulutusohjelman järjestelyjä. Sisäinen arviointi voisi kattaa seuraavanlaisia aiheita: hävikin arvioidut määrät ja syyt, tulevan hävikin estämiseen, eristämiseen ja puhdistamiseen käytettävät laitteet tai menettelyt, jotka on toteutettu tulevan hävikin välttämiseksi, ja niiden tehokkuus, keskustelut henkilöstön kanssa, käytössä olevien laitteiden ja menettelyjen tarkastukset sekä minkä tahansa asiaan liittyvien asiakirjojen tarkistaminen.

(31) Mikroyritysten ja pienten, keskisuurten ja suurten yritysten, joiden käyttämissä laitoksissa käsiteltyjen muovipellettien määrä jää alle 1 500 tonnin kynnysarvon vuodessa, olisi annettava oma ilmoitus vaatimustenmukaisuudesta. Niille olisi myös annettava riittävästi aikaa osoittaa vaatimustenmukaisuus.

(32) Yritykset, joiden käyttämissä laitoksissa käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran vuodessa, voivat aiheuttaa suurempia muovipellettihävikin riskejä. Keskisuurten ja suurten yritysten, joiden laitoksissa käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran vuodessa, olisi osoitettava tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattaminen hankkimalla sertifioijien myöntämä todistus ja uusimalla se. Toimitusketjuajatteluun perustuen ja hallinnollista rasitetta rajoittaen pienten yritysten, joiden käyttämissä laitoksissa käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran vuodessa, olisi osoitettava vaatimustenmukaisuus hankkimalla viisi vuotta voimassa oleva sertifioijien myöntämä todistus. Sertifiointiprosessin tarkoituksena on myös auttaa pieniä yrityksiä, joiden käyttämissä laitoksissa käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran vuodessa, määrittämään toimet, jotka ovat tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi. Todistuksen voimassaolon päättymisen jälkeen tällaisten pienten yritysten olisi osoitettava vaatimustenmukaisuus ilmoittamalla toimivaltaiselle viranomaiselle riskinhallintasuunnitelmansa päivityksestä sekä vaatimuksenmukaisuutta koskevasta omasta ilmoituksesta viiden vuoden kuluttua edellisestä ilmoituksesta, paitsi jos tällaiset pienet yritykset päättävät hyvissä ajoin jatkaa vaatimustenmukaisuuden osoittamista uusimalla sertifioijien myöntämän sertifikaatin.

(33) Sertifioijien, erityisesti konsulttipalvelujen, ei olisi osallistuttava mihinkään toimintaan, joka voisi olla ristiriidassa niiden tekemän arvioinnin riippumattomuuden kanssa tai vaarantaa niiden luotettavuuden siltä osin kuin on kyse sertifiointitoimista, joita varten sertifioijat on akkreditoitu. Sertifioijat voivat olla joko akkreditoituja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia tai ympäristötodentajia, joilla on lupa suorittaa todentamista ja vahvistamista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 ([11]) mukaisesti. Todistus olisi laadittava tietyn mallin mukaisesti, jotta voidaan varmistaa tietojen yhtenäisyys.

(34) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tehokkaammin todentaa, että tätä asetusta noudatetaan, sertifioijien olisi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille arviointiensa tuloksista. Todistusten ei olisi vaikutettava toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan vaatimustenmukaisuuden arviointiin.

(35) Avoimuuden varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava tietyt tiedot julkisesti saataville. Niihin sisältyvät ilmoitukset käytössä olevista laitoksista, tiedot osallistumisesta muovipellettien kuljetukseen unionissa, mukaan lukien merkittävät muutokset aiemmin ilmoitettuun nähden, ja valtuutetun edustajan vahvistamisesta, riskinhallintasuunnitelmat, vaatimustenmukaisuutta koskevat omat ilmoitukset, todistukset ja luvat, joiden olisi oltava saatavilla helposti löydettävissä olevalla, maksuttomalla ja rajoittamattomalla verkkosivustolla. Turvallisuuden ja luottamuksellisuuden varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin voitava olla antamatta tarkempia tietoja, jos niiden levittäminen vaarantaisi asianomaiset laitokset, paikallisen väestön turvallisuuden tai muita yleisiä etuja. Komission olisi myös julkaistava luettelot kansallisista verkkosivustoista ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien valtuutetuista edustajista, jotta varmistetaan näiden tietojen laaja saatavuus ja turvataan samalla liikesalaisuus.

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj).

(36) Jotta talouden toimijat voivat rekisteröityä yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS), niiden on noudatettava ympäristölainsäädäntöä, myös tätä asetusta. Näin ollen EMAS-järjestelmään rekisteröityjen talouden toimijoiden olisi katsottava täyttävän tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset edellyttäen, että ympäristötodentaja on todentanut, että tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset on sisällytetty niiden ympäristöjärjestelmään ja pantu täytäntöön. Tällaiset talouden toimijat olisi sen vuoksi vapautettava velvollisuuksista, jotka koskevat sertifiointia ja ilmoittamista toimivaltaisille viranomaisille, kun ne uusivat omia ilmoituksiaan ja päivittävät riskinhallintasuunnitelmiaan. EMAS-järjestelmää koskevan poikkeuksen lisäksi ja muihin erittäin vankkoihin järjestelmiin kohdistuvan rasitteen vähentämiseksi talouden toimijat, jotka valmistelevat ja toteuttavat muita ympäristöjärjestelmiä kullekin laitokselle, olisi voitava vapauttaa tämän asetuksen noudattamisesta, jos ne täyttävät tietyt tässä asetuksessa säädetyt kriteerit.

(37) Toimivaltaisten viranomaisten olisi todennettava, että talouden toimijat, EU:n liikenteenharjoittajat ja EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat noudattavat tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita. Viranomaisten olisi tarvittaessa hyödynnettävä havaintoja, jotka on tehty osana sertifiointiprosessia tai omia ilmoituksia. Tällaisen todentamisen olisi perustuttava tarvittaessa ympäristötarkastuksiin tai muihin todentamistoimenpiteisiin, ja siinä olisi noudatettava riskiperusteista lähestymistapaa. Tarkastukset olisi mahdollisuuksien mukaan sovitettava yhteen muissa unionin säädöksissä edellytettyjen tarkastusten kanssa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava komissiolle tietoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

(38) Jäsenvaltioiden olisi voitava varmistaa tämän asetuksen noudattaminen luvilla, jotka perustuvat laitosten säännöllisten tarkastusten järjestelmään, jotta voidaan tarkastella kaikkia merkityksellisiä ympäristövaikutuksia, mukaan lukien vuodot ja hävikki. Sellaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien laitosten osalta, joka päättää valvoa ja todentaa vaatimusten noudattamista tällaisen lupajärjestelmän ja säännöllisten tarkastusten avulla, talouden toimijat olisi vapautettava velvollisuudesta hankkia todistus tai toimittaa oma ilmoitus vaatimustenmukaisuudesta niiden laitosten osalta, joille niillä on lupa, jossa asetetaan tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät edellytykset. Niiden laitosten osalta, joihin tällaista poikkeusta sovelletaan, talouden toimijoiden olisi ilmoitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle riskinhallintasuunnitelmasta ja sen säännöllisistä päivityksistä. Kun vaatimusten noudattaminen varmistetaan luvilla, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet voimassa olevien lupien ehtojen tarkistamiseksi ja myönnettävä uusia lupia siten, että tämän asetuksen noudattaminen varmistetaan oikea-aikaisesti.

(39) Direktiivin 2008/98/EY mukaan jäsenvaltioiden on vaadittava kierrättäjiä hankkimaan lupa, jonka ehdoilla varmistetaan, että muovipellettien tuotanto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä tai vahingoittamatta ympäristöä, erityisesti välttämällä veteen, ilmaan, maaperään, kasveihin tai eläimiin kohdistuvia riskejä.

(40) Mahdollisten hävikkien vaikutusten minimoimiseksi talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien olisi toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet tämän asetuksen vaatimusten mukaisuuden palauttamiseksi. Vaadittavien korjaavien toimenpiteiden olisi oltava oikeassa suhteessa havaittuun rikkomiseen ja sen odotettavissa oleviin, ympäristöön kohdistuviin haitallisiin vaikutuksiin. Jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tämän asetuksen rikkomisen, niiden olisi ilmoitettava siitä talouden toimijalle, EU:n liikenteenharjoittajalle tai EU:n ulkopuoliselle liikenteenharjoittajalle ja vaadittava korjaavia toimenpiteitä vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi.

(41) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vähimmäismäärä tarkastus- ja täytäntöönpanovaltuuksia, jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen noudattaminen, tehdä keskinäistä yhteistyötä nopeammin ja tehokkaammin sekä estää talouden toimijoita, EU:n liikenteenharjoittajia ja EU:n ulkopuolisia liikenteenharjoittajia, valtuutettuja edustajia, rahdinantajia sekä tapauksen mukaan muovipellettejä kuljettavien merialusten toiminnanharjoittajia, asiamiehiä ja päälliköitä rikkomasta tätä asetusta. Kyseisten valtuuksien olisi oltava riittävät, jotta niiden avulla voidaan puuttua täytäntöönpanon haasteisiin ja estää sääntöjä laiminlyöviä talouden toimijoita käyttämästä hyväkseen täytäntöönpanojärjestelmän aukkoja sijoittautumalla jäsenvaltioihin, joiden toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole valmiuksia puuttua laittomiin käytäntöihin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava käyttää kaikkia tapauksen tosiseikkoja ja olosuhteita todisteena tarkastuksia varten.

(42) Mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset muodostavat merkittävän osan muovipellettien toimitusketjusta. Kun ne noudattavat tässä asetuksessa säädettyjä asiaankuuluvia velvoitteita, ne saattavat kohdata erityisiä täytäntöönpanon haasteita ja suhteellisesti suurempia kustannuksia. Komission olisi lisättävä talouden toimijoiden ja liikenteenharjoittajien tietoisuutta tarpeesta estää muovipellettihävikkiä. Lisäksi komission olisi yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa laadittava koulutusmateriaalia, jotta autetaan talouden toimijoita ja liikenteenharjoittajia täyttämään velvoitteensa, erityisesti riskinarviointivaatimusten osalta. Koulutusmateriaali voisi olla eri muodoissa, muun muassa oppaina ja kursseina. Tältä osin olisi otettava huomioon OSPAR-suositus 2021/06. Jäsenvaltioiden olisi tarjottava erityisesti mikroyrityksille ja pienille yrityksille tietoa ja apua velvoitteiden ja riskinarviointivaatimusten noudattamisesta. Jäsenvaltioiden tarjoamaan apuun voisi sisältyä teknistä tukea ja erityiskoulutusta kaikille muovipellettejä käsitteleville henkilöstön jäsenille. Siihen voisi sisältyä myös taloudellista tukea, muun muassa tukea pienille yrityksille sertifiointia varten, ja tukea rahoituksen saantiin. Jäsenvaltioiden on toimia toteuttaessaan noudatettava sovellettavia valtiontukisääntöjä.

(43) Jotta voidaan helpottaa sellaisen yhteisen perustan saavuttaminen, jonka pohjalta muovipellettihävikkiä arvioidaan, tarvitaan standardoitua menetelmää, joka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ([12]) mukaisesti hyväksytyssä yhdenmukaistetussa standardissa. Asetuksessa (EU) N:o 1025/2012 säädetään menettelystä tapauksissa, joissa yhdenmukaistetuista standardeista esitetään vastalauseita, jos kyseiset standardit eivät kokonaan täytä kyseisessä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia.

(44) Sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen tavoitteet saavutetaan ja sen vaatimukset pannaan tehokkaasti täytäntöön, jäsenvaltioiden olisi nimettävä omat toimivaltaiset viranomaisensa, jotka vastaavat tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta. Jos jäsenvaltion alueella on useampi kuin yksi nimetty toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltion olisi toimivaltaisten viranomaisten tehtävien tehokkaan hoitamisen varmistamiseksi huolehdittava siitä, että kaikki nimetyt toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä.

(45) Vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi myös toteutettava tarvittavat toimet, mukaan lukien asiaankuuluviin tietoihin, kuten kolmansien osapuolten esittämiin perusteltuihin kanteluihin, perustuvat tarkastukset ja kuulemiset. Kantelun tekevien kolmansien osapuolten olisi pystyttävä osoittamaan, että niillä on riittävä etu tai että niiden oikeus on heikentynyt.

(46) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen nojalla toteuttamiin toimenpiteisiin sovelletaan tehokkaita oikeussuojakeinoja Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 47 artiklan mukaisesti. Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden tuomioistuinten tehtävänä on varmistaa unionin oikeuden mukaisten yksilön oikeuksien oikeussuoja. Lisäksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 19 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot säätävät tarvittavista muutoksenhakukeinoista tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla. Tältä osin jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yleisöllä, mukaan lukien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt tämän asetuksen mukaisesti, on muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus niiden velvoitteiden mukaisesti, joista jäsenvaltiot ovat tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa 25 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn YK:n Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksen ([13]), jäljempänä 'Århusin yleissopimus', osapuolina sopineet.

(47) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän asetuksen nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa säännöt, jotka koskevat hallinnollisia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia. Rikosoikeudellisten ja hallinnollisten seuraamusten määrääminen ei saisi kuitenkaan missään tapauksessa johtaa siihen, että loukataan kieltoa syyttää ja rangaista rikosoikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta (ne bis in idem -periaate), sellaisena kuin Euroopan unionin tuomioistuin on sitä tulkinnut. Kun on kyse kaikkein vakavimmista oikeushenkilön tekemistä rikkomuksista, kuten sellaisista, jotka ovat erittäin vakavia luonteensa, laajuutensa ja toistumisensa vuoksi, tai kun kyseisistä rikkomuksista aiheutuu merkittävä riski ihmisten terveydelle tai ympäristölle, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansalliseen seuraamusjärjestelmään sisältyy hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia, joiden enimmäismäärän olisi oltava vähintään kolme prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuosittaisesta liikevaihdosta unionissa hallinnollisen taloudellisen seuraamuksen määräämisvuotta edeltäneen tilikauden aikana. Jäsenvaltioiden olisi voitava tällaisten rikkomusten osalta lisäksi tai vaihtoehtoisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, jos ne ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY ([14]) mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita.

(48) Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa tuettava sellaisten hankkeiden rahoittamista, joiden tavoitteena on puhdistaa muovipellettien saastuttamia alueita ympäristön kannalta kestävin käytäntein; kerätä, käsitellä ja antaa tietoja hävikkiä aiheuttavista vaaratilanteista ja onnettomuuksista ja siitä, miten niihin on vastattu; parantaa tietämystä muovipellettihävikin vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ympäristöön; ja edistää valistusohjelmia erityisesti eniten kärsineillä alueilla, kuten teollisuusalueilla ja satamissa.

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

([13]) EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/370/oj.

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/99/oj).

(49) Jos tämän asetuksen rikkomisesta on aiheutunut haittaa ihmisten terveydelle, jäsenvaltion olisi varmistettava, että yksilöt, joita asia koskee, voivat vaatia ja saada korvausta kärsimästään haitasta asianomaisilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä. Tällaisilla korvaussäännöillä edistetään ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista sekä ihmisten terveyden suojelua koskevien tavoitteiden saavuttamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklan mukaisesti. Niillä myös vahvistetaan perusoikeuskirjan 2, 3 ja 35 artiklassa vahvistetut oikeudet elämään, henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ja terveyden suojeluun sekä sen 47 artiklassa vahvistettu oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/35/EY ([15]) ei anneta yksityisille osapuolille oikeutta saada korvausta ympäristövahingosta tai tällaisen vahingon välittömästä uhasta.

(50) Näin ollen on aiheellista, että tässä asetuksessa käsitellään myös yksityishenkilöiden oikeutta saada korvausta kärsimästään haitasta ja varmistaa, että yksilöt voivat puolustaa oikeuksiaan saada korvausta tämän asetuksen rikkomisesta aiheutuneesta terveyshaitasta, ja siten varmistetaan tämän asetuksen tehokkaampi täytäntöönpano. Korvausvaatimuksiin liittyvät menettelyt olisi suunniteltava ja niitä olisi sovellettava siten, että ne eivät tee haitan korvaamista koskevan oikeuden käyttämistä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.

(51) Tämän asetuksen vaikutus jäsenvaltioiden menettelylliseen itsemääräämisoikeuteen olisi rajoitettava siihen, mikä on tarpeen ihmisten terveyden suojelua varmistamalla ympäristön turvallisuus koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, eikä se saisi vaikuttaa muihin kansallisiin menettelysääntöihin, joissa vahvistetaan oikeus hakea korvausta tämän asetuksen rikkomisesta. Tällaiset kansalliset säännöt eivät kuitenkaan saisi haitata tässä asetuksessa edellytetyn korvauksenhakumekanismin tehokasta toimintaa.

(52) Jotta varmistetaan, että yksilöt voivat puolustaa oikeuksiaan saada korvausta tämän asetuksen rikkomisesta aiheutuneesta terveyshaitasta, ja jotta varmistetaan tämän asetuksen tehokkaampi täytäntöönpano, sellaisilla ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävillä valtiosta riippumattomilla järjestöillä tai kuluttajansuojaa edistävillä järjestöillä, jotka täyttävät kansallisen lainsäädännön vaatimukset, olisi oltava siihen yleisöön kuuluvina, jota asia koskee, valtuudet aloittaa, jos jäsenvaltiot niin päättävät, menettely joko terveysvaikutuksista kärsijän puolesta tai häntä tukeakseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuomioistuimissa edustamista ja puolustamista koskevien kansallisten menettelysääntöjen soveltamista. Jäsenvaltioilla on yleensä menettelyllinen itsemääräämisoikeus, jotta ne voivat varmistaa tehokkaat oikeussuojakeinot unionin oikeuden rikkomista vastaan, edellyttäen, että vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita noudatetaan. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että vaikka on olemassa valtava määrä epidemiologista näyttöä ympäristön pilaantumisen kielteisistä terveysvaikutuksista väestöön, ei kuitenkaan ole yksinkertaista osoittaa suoraa yhteyttä muovipellettihävikin ja ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuneiden vaikutusten välillä, eivätkä tällaiset vaikutukset yleensä ole myöskään välittömiä.

(53) Tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädöksiä tämän asetuksen liitteisiin tehtävien muutosten osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([16]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(54) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevien tietojen raportoinnin osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([17]) mukaisesti.

(55) Jotta talouden toimijoilla, EU:n liikenteenharjoittajilla, EU:n ulkopuolisilla liikenteenharjoittajilla, rahdinantajilla sekä tapauksen mukaan merialusten toiminnanharjoittajilla, asiamiehillä ja päälliköillä olisi riittävästi aikaa sopeutua tässä asetuksessa säädettyihin vaatimuksiin, asetuksen soveltamista olisi lykättävä.

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/35/oj).

([16]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(56) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli muovipellettihävikin estämistä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään muovipellettien käsittelyä koskevista velvoitteista muovipellettihävikin estämiseksi toimitusketjun kaikissa vaiheissa, minkä tavoitteena on pellettihävikin poistaminen kokonaan.

2. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin:

a) talouden toimijat, jotka ovat edellisenä kalenterivuonna käsitelleet unionissa vähintään 5 tonnia muovipellettejä;

b) unionissa muovipellettikonttien ja -säiliöiden puhdistuslaitoksia käyttävät talouden toimijat;

c) muovipellettejä unionissa kuljettavat EU:n liikenteenharjoittajat ja EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat; sekä

d) rahdinantajat ja jäsenvaltion satamasta lähtevien tai jäsenvaltion satamassa käyvien muovipellettejä rahtikonteissa kuljettavien merialusten toiminnanharjoittajat, asiamiehet ja päälliköt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’muovipelleteillä’ minkä tahansa muotoista tai kokoista polymeeripitoista massaa, jota valmistetaan muovituotteiden valmistustoiminnoissa muovaamista varten, riippumatta sen tosiasiallisesta käyttötarkoituksesta;

2) ’vuodolla’ muovipellettien kertaluonteista tai pitkäaikaista pääsyä ensisäiliöstä laitoksen alueelle taikka muovipellettejä kuljettaviin tieliikenteen ajoneuvoihin, junavaunuihin tai sisävesialuksiin;

3) ’hävikillä’ muovipellettien kertaluonteista tai pitkäaikaista joutumista ympäristöön missä tahansa toimitusketjun vaiheessa joko laitoksen alueelta taikka muovipellettejä kuljettavista tieliikenteen ajoneuvoista, junavaunuista, sisävesialuksista tai jäsenvaltion satamasta lähtevistä tai jäsenvaltion satamassa käyvistä merialuksista;

4) ’laitoksella’ tiloja, rakennetta, tai paikkaa, jossa harjoitetaan yhtä tai useampaa taloudellista toimintoa, johon kuuluu muovipellettien käsittelyä;

5) ’talouden toimijalla’ ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka kokonaan tai osittain käyttää laitosta tai jolla on sellainen kokonaan tai osittain hallinnassaan tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, jolle on luovutettu ratkaiseva taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisen toiminnan osalta;

6) ’EU:n liikenteenharjoittajalla’ jäsenvaltioon sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa osana taloudellista toimintaansa muovipellettien kuljetusta tieliikenteen ajoneuvoilla, junavaunuilla tai sisävesialuksilla;

7) ’EU:n ulkopuolisella liikenteenharjoittajalla’ kolmanteen maahan sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa osana taloudellista toimintaansa unionissa muovipellettien kuljetusta tieliikenteen ajoneuvoilla, junavaunuilla tai sisävesialuksilla;

8) ’rahdinantajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tehnyt tai jonka nimissä tai puolesta on tehty sopimus tavaran kuljettamisesta sellaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kanssa, joka harjoittaa muovipellettien kuljetusta osana kaupallista toimintaansa käyttämällä merialuksia;

9) ’toiminnanharjoittajalla’ merialuksen omistajaa tai käyttäjää

10) ’asiamiehellä’ henkilöä, jolla on valtuudet tai lupa toimittaa tietoja toiminnanharjoittajan nimissä;

11) ’mikroyrityksellä sekä pienellä ja keskisuurella yrityksellä’ komission suosituksen 2003/361/EY ([18]) liitteessä tarkoitettua mikroyritystä tai pientä tai keskisuurta yritystä;

12) ’suurella yrityksellä’ yritystä, joka ei ole mikroyritys tai pieni tai keskisuuri yritys;

13) ’toimivaltaisella viranomaisella’ viranomaista tai elintä, jonka jäsenvaltio on nimennyt täyttämään tämän asetuksen mukaisia velvoitteita;

14) ’valtuutetulla edustajalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka EU:n ulkopuolinen liikenteenharjoittaja on 4 artiklan nojalla kirjallisella toimeksiannolla nimennyt hoitamaan sen puolesta 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 5 artiklan 6 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin liittyviä erityistehtäviä;

15) ’sertifioijalla’ ketä tahansa seuraavista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä:

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([19]) 2 artiklan 13 kohdassa määritelty vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos;

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on saanut toimiluvan todentamisen ja vahvistamisen harjoittamiseen asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisesti;

16) ’vaatimustenmukaisuusarvioinnilla’ prosessia, jolla osoitetaan, täyttääkö laitos tämän asetuksen ja sen perusteella hyväksyttyjen delegoitujen säädösten sovellettavat säännöt;

17) ’luvalla’ asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen antamaa kirjallista lupaa käyttää laitosta.

3 artikla

Yleiset velvoitteet

1. Talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien on varmistettava, että hävikkiä vältetään. Jos hävikkiä tapahtuu, talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien on ryhdyttävä välittömästi toimiin hävikin eristämiseksi ja puhdistamiseksi ympäristön kannalta kestävin käytäntein.

2. Talouden toimijoiden on ilmoitettava kaikista jäsenvaltiossa sijaitsevista laitoksista, joita ne käyttävät tai jotka niillä on hallinnassaan, tai tapauksen mukaan laitoksista, joiden teknisen toiminnan osalta heille on siirretty ratkaisevaa taloudellista valtaa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Niiden on täsmennettävä kunkin ilmoitetun laitoksen osalta, jääkö laitoksessa käsiteltyjen muovipellettien määrä vuodessa alle 1 500 tonnin kynnysarvon, vastaako määrä kyseistä kynnysarvoa vai ylittääkö se kyseisen kynnysarvon. Ennen muovipellettien kuljettamista unionissa ensimmäistä kertaa EU:n liikenteenharjoittajien tai 4 artiklassa tarkoitettujen valtuutettujen edustajien on tapauksen mukaan ilmoitettava osallistumisestaan muovipellettien kuljetukseen unionissa ja siihen käytetyistä kulkuneuvoista sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon EU:n liikenteenharjoittaja tai valtuutettu edustaja on sijoittautunut.

3. Talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja valtuutettujen edustajien on ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille kaikista merkittävistä muutoksista siihen, mitä ne ovat aikaisemmin 2 kohdan mukaisesti ilmoittaneet muovipellettien käsittelyyn ja kuljetukseen liittyvistä laitoksista ja toiminnoista, mukaan lukien olemassa olevan laitoksen mahdollinen sulkeminen, kuljetustoiminnan lopettaminen tai se, etteivät ne enää kuulu tämän asetuksen soveltamisalan piiriin, sekä käsiteltyjen muovipellettien määrien mahdolliset muutokset, jotka ovat olennaisia kynnysarvoihin liittyvien velvoitteiden soveltamisen kannalta.

4 artikla

EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien valtuutetut edustajat

1. EU:n ulkopuolisen liikenteenharjoittajan on nimettävä kirjallisesti valtuutettu edustaja vähintään yhteen jäsenvaltioon, jossa EU:n ulkopuolinen liikenteenharjoittaja harjoittaa muovipellettien kuljetusta.

([18]) Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

2. EU:n ulkopuolisen liikenteenharjoittajan on annettava valtuutetulle edustajalle kirjallinen valtuutus siitä, että tämä voi toimia sen puolesta tämän asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan, 5 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan ja 15 artiklan 1 kohdan noudattamisen varmistamiseksi. Tällaiseen valtuutettuun edustajaan voidaan ottaa yhteyttä kyseisen EU:n ulkopuolisen liikenteenharjoittajan lisäksi tai sijasta. Valtuutetun edustajan toimeksianto on voimassa vasta, kun valtuutettu edustaja on hyväksynyt sen kirjallisesti. Valtuutetun edustajan nimeäminen ei rajoita oikeustoimia, joita voidaan käynnistää EU:n ulkopuolisia liikenteenharjoittajia vastaan.

3. EU:n ulkopuolisen liikenteenharjoittajan on ilmoitettava samanaikaisesti 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle valtuutetun edustajan nimeämisestä ja tämän toimeksiannosta ennen muovipellettien ensimmäistä kuljetusta unionissa.

5 artikla

Muovipellettien käsittelyä koskevat velvoitteet

1. Talouden toimijoiden on

a) laadittava kullekin laitokselle liitteen I mukaisesti riskinhallintasuunnitelma, jossa otetaan huomioon laitoksen luonne ja koko sekä sen toiminnan laajuus;

b) asennettava riskinhallintasuunnitelmassa kuvatut laitteet ja toteutettava siinä kuvatut menettelyt; ja

c) ilmoitettava riskinhallintasuunnitelmasta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa laitos sijaitsee, yhdessä liitteessä II esitetyn lomakemallin mukaisesti annetun vaatimustenmukaisuutta koskevan oman ilmoituksen kanssa.

Talouden toimijoiden on pidettävä riskinhallintasuunnitelma ajan tasalla ottaen erityisesti huomioon muovipellettien käsittelystä saamansa kokemuksen perusteella havaitsemansa heikkoudet ja asetettava suunnitelma pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville.

2. Talouden toimijoiden, jotka ovat pieniä, keskisuuria tai suuria yrityksiä, joiden käyttämissä laitoksissa edellisenä kalenterivuonna käsiteltyjen muovipellettien määrä jää alle 1 500 tonnin kynnysarvon, tai jotka ovat mikroyrityksiä, on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa laitos sijaitsee, kunkin laitoksen riskinhallintasuunnitelman päivityksestä ja vaatimuksenmukaisuutta koskevan oman ilmoituksen uusimisesta viiden vuoden kuluttua edellisestä ilmoituksesta.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia talouden toimijoita

a) muuttamaan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitettuja riskinhallintasuunnitelmia sen varmistamiseksi, että hävikki voidaan tehokkaasti estää ja tarvittaessa eristää ja puhdistaa ja että liitteessä I vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan; ja

b) toteuttamaan mikä tahansa liitteessä I lueteltu toimi oikea-aikaisesti.

4. EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien on varmistettava, että liitteessä III esitetyt toimet toteutetaan.

5. Kun talouden toimijat toteuttavat riskinhallintasuunnitelmassa esitetyt toimet ja EU:n liikenteenharjoittajat ja EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat toteuttavat liitteessä III vahvistetut toimet, niiden on toteutettava toimet seuraavassa tärkeysjärjestyksessä:

a) toimet vuotojen estämiseksi;

b) toimet vuotojen eristämiseksi, jotta vuodot eivät muutu hävikiksi;

c) puhdistamistoimet vuodon tai hävikin jälkeen.

6. Talouden toimijoilla, EU:n liikenteenharjoittajilla ja EU:n ulkopuolisilla liikenteenharjoittajilla on seuraavat velvoitteet:

a) niiden on varmistettava, että niiden henkilöstö on koulutettu erityistehtäviensä ja vastuualueidensa mukaisesti ja että he tuntevat asiaankuuluvat laitteistot ja pystyvät käyttämään niitä ja toteuttamaan tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi vahvistetut menettelyt; ja

b) niiden on pidettävä kirjaa hävikin arvioiduista vuosittaisista määristä sekä käsiteltyjen muovipellettien kokonaismäärästä.

Kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun asianomainen yhdenmukaistettu standardi on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen soveltamispäivästä alkaen talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien on arvioitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun hävikin määrät 18 artiklassa tarkoitetun standardoidun menetelmän mukaisesti.

Valtuutettujen edustajien on esitettävä todisteet siitä, että EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat noudattavat ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyä velvoitetta. Talouden toimijoiden ja EU:n liikenteenharjoittajien ja valtuutettujen edustajien on säilytettävä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu kirjanpito viiden vuoden ajan ja asetettava se pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa sertifioijien saataville 6 artiklan soveltamiseksi.

7. Jos vuotojen ja hävikkien estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi toteutetut toimet epäonnistuvat, talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien on viivytyksettä toteutettava korjaavia toimenpiteitä.

8. Talouden toimijoiden, jotka ovat keskisuuria tai suuria yrityksiä, ja joiden käyttämissä laitoksissa edellisenä kalenterivuonna käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran, on tehtävä kunkin laitoksen osalta sisäinen arviointi siitä, täyttääkö laitos liitteessä I vahvistetun riskinhallintasuunnitelman vaatimukset tai edellytykset, joiden nojalla 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu lupa myönnettiin.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen talouden toimijoiden on säilytettävä sisäisiä arviointeja koskevat tiedot viiden vuoden ajan ja asetettava ne pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville ja sertifioijien saataville 6 artiklan soveltamiseksi.

6 artikla

Sertifiointi

1. Viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2027 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi talouden toimijoiden, jotka ovat suuria yrityksiä, on osoitettava, että jokaisen laitoksen, jossa edellisenä kalenterivuonna käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran, käsittelyprosessi on liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukainen, hankkimalla sertifioijan antama todistus.

2. Viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2028 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi talouden toimijoiden, jotka ovat keskisuuria yrityksiä, on osoitettava, että jokaisen laitoksen, jossa edellisenä kalenterivuonna käsiteltyjen muovipellettejä määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran, käsittelyprosessi on liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukainen, hankkimalla sertifioijan antama todistus.

3. Viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2030 talouden toimijoiden, jotka ovat pieniä yrityksiä, on osoitettava, että jokaisen laitoksen, jossa edellisenä kalenterivuonna käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin kynnysarvon verran, käsittelyprosessi on liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukainen, hankkimalla sertifioijan antama todistus. Kyseinen todistus on voimassa viisi vuotta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen talouden toimijoiden on noudatettava 5 artiklan 2 kohtaa todistuksen voimassaolon päätyttyä, paitsi jos ne päättävät uusia todistuksen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

4. Sertifioijien on tehtävä satunnaistarkastuksia, myös välittömästi ympäröivillä alueilla, jos niihin on pääsy, sen varmistamiseksi, että riskinhallintasuunnitelma on riittävä muovipellettihävikin estämiseksi ja että kaikki siihen sisältyvät toimenpiteet pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

5. Todistusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ne on laadittu liitteessä IV esitetyn lomakkeen mukaisesti sähköisessä muodossa;

b) niissä ilmoitetaan talouden toimija, todistuksen kattama laitos, kunkin satunnaistarkastuksen päivämäärä sekä voimassaoloaika;

c) niissä sertifioidaan, että todistuksen kattama laitos on liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukainen.

6. Sertifioijien on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

a) myönnetyt todistukset;

b) todistukset, joiden voimassaolo on keskeytetty tai jotka on peruutettu;

c) todistusten muutokset.

7 artikla

Vaatimusten noudattaminen luvilla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa talouden toimijat 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa säädetyistä velvoitteista sekä 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesta velvoitteesta hankkia todistus jokaiseen laitokseen edellyttäen, että

a) laitoksen toiminta edellyttää lupaa;

b) talouden toimija on ilmoittanut lupien myöntämisestä vastaavalle viranomaiselle riskinhallintasuunnitelmastaan sekä sen päivityksistä kolmen vuoden välein suurten yritysten, neljän vuoden välein keskisuurten yritysten ja viiden vuoden välein mikroyritysten ja pienten yritysten osalta;

c) lupa on myönnetty tai sitä on tarkasteltu ja se on tarvittaessa saatettu ajan tasalle sen todentamisen perusteella, että talouden toimijat noudattavat liitteessä I vahvistettuja vaatimuksia sen jälkeen, kun riskinhallintasuunnitelmasta ja päivityksistä on ilmoitettu b alakohdassa tarkoitetulla tavalla; ja

d) toimivaltaiset viranomaiset tekevät laitokseen säännöllisiä tarkastuksia, muun muassa vierailemalla laitoksissa, ja tarkastelevat kaikkia merkityksellisiä ympäristövaikutuksia, mukaan lukien vuotojen ja hävikkien vaikutukset, 5 artiklan 2 kohdassa säädetyin väliajoin ja 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta johtuvin vastaavin väliajoin.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava talouden toimijoita koskevasta vapautuksesta ja lupia koskevista kansallisista säännöistä komissiolle.

8 artikla

Vaatimusten noudattaminen ympäristöjärjestelmillä

1. Talouden toimijat, jotka on rekisteröity yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukaisesti, vapautetaan tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamisesta edellyttäen, että asetuksen (EY) N:o 1221/2009 2 artiklan 20 alakohdassa määritelty ympäristötodentaja on tarkastanut, että tämän asetuksen liitteessä I vahvistetut vaatimukset on sisällytetty talouden toimijan ympäristöjärjestelmään ja pantu täytäntöön.

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa talouden toimijat 5 artiklan 2 kohdan sekä 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan noudattamisesta, jos nämä ovat laatineet ja panneet täytäntöön ympäristöjärjestelmän kullekin laitokselle ja edellyttäen, että

a) akkreditoitu sertifioija on suorittanut vaatimustenmukaisuusarvioinnin todentaakseen, myös satunnaistarkastuksin, että ympäristöjärjestelmä ja sen täytäntöönpanotapa ovat liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukaisia;

b) talouden toimija ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille a alakohdan mukaisesta ympäristöjärjestelmän vaatimustenmukaisuusarvioinnista, mukaan lukien tiedot talouden toimijasta ja laitoksesta, jonka vaatimustenmukaisuus todennetaan, päivämäärä, jona satunnaistarkastukset suoritetaan, ja ajanjakso, jona vaatimustenmukaisuusarviointi on voimassa; ja

c) ympäristöjärjestelmän säännölliseen vaatimustenmukaisuusarviointiin sisältyy vähintään joka kolmas vuosi sen täytäntöönpanon arviointi liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

9 artikla

Sertifioijien akkreditointi

Edellä 2 artiklan 15 alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun sertifioijien akkreditointiin on sisällyttävä arviointi seuraavien vaatimusten noudattamisesta:

a) sertifioija on perustettava jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö;

b) sertifioijan on oltava kolmas osapuoli, joka on riippumaton talouden toimijasta;

c) sertifioija, sen ylempi johto ja vaatimustenmukaisuusarvioinnista vastaava henkilöstö eivät osallistu mihinkään sellaiseen toimintaan, joka voi olla ristiriidassa niiden tekemän arvioinnin riippumattomuuden kanssa tai vaarantaa niiden luotettavuuden siltä osin kuin on kyse sertifiointitoimista;

d) sertifioijan ja sen henkilöstön on toimittava syrjimättömällä tavalla ja suoritettava toimensa mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja tarvittavaa teknistä pätevyyttä osoittaen, ja niiden on oltava riippumattomia kaikenlaisesta painostuksesta ja johdattelusta, myös taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, jotka saattaisivat vaikuttaa arviointiin tai sertifiointitoimien tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä. Sertifioijan, sen ylemmän johdon sekä sertifioinnin ja tehtävien toteuttamisesta vastaavan henkilöstön puolueettomuus on taattava;

e) sertifioijalla on oltava tarvittava asiantuntemus, laitteet ja infrastruktuuri sen vaatimustenmukaisuusarvioinnin toteuttamiseksi, jota varten se on akkreditoitu;

f) sertifioijalla on oltava tarvittava määrä riittävän pätevää ja kokenutta henkilöstöä, joka vastaa vaatimustenmukaisuusarvioinnin tehtävien toteuttamisesta;

g) sertifioijan henkilöstön on noudatettava salassapitovelvollisuutta kaikkien vaatimustenmukaisuusarvioinnin tehtäviä toteuttaessaan saamiensa tietojen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten 16 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaista toimivaltaa;

h) jos sertifioija teettää alihankintana tiettyjä sertifiointiin liittyviä tehtäviä tai käyttää tytäryhtiötä, sen on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden toteuttamista tehtävistä sekä arvioitava ja valvottava alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyttä ja niiden tekemää työtä. Alihankkijat tai tytäryhtiöt voivat suorittaa ainoastaan tehtäviä, jotka kuuluvat sertifioijan akkreditoinnin pätevyysalueeseen. Sertifioijan on varmistettava, että alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden toimet eivät vaikuta sen sertifiointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen tai puolueettomuuteen.

10 artikla

Tiedonantovelvollisuus

Valmistajan, tuojan, jatkokäyttäjän tai jakelijan, joka saattaa markkinoille muovipellettejä, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII olevan 78 nimikkeen 7 kohdan mukaisia synteettisiä polymeerimikrohiukkasia, on toimitettava tämän asetuksen liitteessä V tarkoitetut tiedot merkinnöissä, pakkauksessa, pakkauselosteessa tai käyttöturvallisuustiedotteessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ([20]) ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 soveltamista. Tietojen on oltava selvästi näkyvissä, helposti luettavissa ja pysyviä. Tekstimuotoiset tiedot on toimitettava niiden jäsenvaltioiden virallisilla kielillä, joissa muovipelletit saatetaan markkinoille, jolleivat asianomaiset jäsenvaltiot toisin säädä. Valmistaja, tuoja, jatkokäyttäjä tai jakelija voi toimittaa kyseiset tiedot täyttäessään asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII olevan 78 nimikkeen 7 kohdan mukaisia velvoitteita.

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj).

11 artikla

Tietojen julkisuus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava yleisön saataville, myös järjestelmällisesti internetin välityksellä verkkosivustolla, joka on helposti löydettävissä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille, seuraavat tiedot varmistaen kuitenkin liikesalaisuuksien turvaamisen:

a) tiedot, jotka ne ovat saaneet 3 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 4 artiklan mukaisesti;

b) riskinhallintasuunnitelmat, jotka ne ovat saaneet 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;

c) omat ilmoitukset vaatimustenmukaisuudesta, jotka ne ovat saaneet 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;

d) 6 artiklan mukaisesti myönnetyt todistukset ja ilmoitukset, jotka ne ovat saaneet kyseisen artiklan 6 kohdan mukaisesti;

e) luvan myöntämistä koskevan päätöksen sisältö, mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät päivitykset tai linkki muihin jäsenvaltion tasolla perustettuihin olemassa oleviin julkisesti saatavilla oleviin rekistereihin tai verkkosivustoihin, jotka tarjoavat pääsyn tällaisiin lupiin ja niiden myöhempiin päivityksiin; ja

f) ympäristöjärjestelmän vaatimustenmukaisuusarvioinnin sisältö, jonka ne ovat saaneet 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Kun toimivaltaiset viranomaiset asettavat tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut riskinhallintasuunnitelmat yleisön saataville, ne eivät saa julkistaa liitteessä I olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja. Toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää pois osia muista tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista tiedoista, jos niiden julkistaminen vaikuttaisi haitallisesti asianomaisten laitosten tai paikallisväestön turvallisuuteen tai johonkin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ([21]) 4 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa lueteltuun etuun. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia talouden toimijoita yksilöimään ne tiedot, joita niiden mielestä ei ole julkistettava.

3. Komissio julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista verkkosivustoista edellyttäen, että jäsenvaltiot toimittavat tarvittavat tiedot.

4. Komissio laatii sille toimitettujen tietojen perusteella luettelon EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimetyistä valtuutetuista edustajista ja asettaa kyseisen luettelon yleisön saataville, myös järjestelmällisesti internetin välityksellä verkkosivustolla, joka on helposti löydettävissä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille, varmistaen kuitenkin liikesalaisuuksien turvaamisen.

12 artikla

Muovipellettien merikuljetuksia rahtikonteissa koskevat velvoitteet

1. Rahdinantajien on varmistettava, että

a) muovipelletit pakataan laadukkaisiin pakkauksiin, jotka ovat riittävän vahvoja, että ne kestävät kuljetuksen aikana tavallisesti esiintyvät iskut ja kuormitukset, ja ne valmistetaan ja suljetaan siten, että estetään tärinä- tai kiihdytysvoimien tavanomaisissa kuljetusolosuhteissa aiheuttama mahdollinen sisällön hävikki;

b) muovipellettejä sisältävien rahtikonttien kuljetustiedot toimitetaan merialuksen toiminnanharjoittajalle, asiamiehelle ja päällikölle ihmishengen turvallisuudesta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS-yleissopimus) säännössä VI/2 vaadittujen lastitietojen lisäksi ennen muovipellettien ottamista alukselle; ja

c) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen lastitietojen mukana on erityinen lastinkäsittelypyyntö, jossa edellytetään muovipellettejä sisältävien rahtikonttien ahtausta 3 kohdan mukaisesti.

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/4/oj).

2. Merialusten toiminnanharjoittajien ja päälliköiden ja tapauksen mukaan asiamiesten on varmistettava, että niillä on hallussaan luettelo tai manifesti tai asianmukainen lastaussuunnitelma 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulta rahdinantajalta saatujen lastitietojen mukaisesti.

3. Merialusten toiminnanharjoittajien ja päälliköiden on varmistettava, että muovipellettejä sisältävät rahtikontit sijoitetaan kannen alle aina, kun se on kohtuudella mahdollista, tai aluksen säälle alttiilla kansilla oleville suojatuille alueille. Molemmissa tapauksissa tällaiset kontit on turvattava siten, että meriympäristöön kohdistuvat vaarat minimoidaan vaarantamatta merialuksen ja merialuksella olevien henkilöiden turvallisuutta.

13 artikla

Vaatimustenmukaisuuden todentaminen ja raportointi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että talouden toimijat, EU:n liikenteenharjoittajat, EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat ja valtuutetut edustajat, rahdinantajat sekä merialusten toiminnanharjoittajat, asiamiehet ja päälliköt noudattavat tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita, ottaen tarvittaessa huomioon 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa vaatimustenmukaisuutta koskevissa omissa ilmoituksissa annetut tiedot sekä sertifioijien ja toimivaltaisten viranomaisten 6 artiklan 6 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 8 artiklan nojalla myönnettyjen vapautusten mukaisesti keräämät tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava ympäristötarkastuksia, myös ilman ennakkoilmoitusta, ja muita todentamistoimenpiteitä riskiperusteista lähestymistapaa noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle selvitys, joka sisältää laadulliset ja määrälliset tiedot tämän asetuksen täytäntöönpanosta edellisten kolmen peräkkäisen kalenterivuoden aikana. Tietoihin on sisällyttävä

a) talouden toimijoiden lukumäärä komission suosituksen 2003/361/EY mukaisen yrityskoon ja taloudellisen toiminnan mukaan ja asianomaisten laitosten lukumäärä sekä EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien lukumäärä ja kyseisten liikenteenharjoittajien muovipellettien kuljetukseen käyttämät kulkuneuvot;

b) edellä 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen riskinhallintasuunnitelmien ja 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen omien ilmoitusten lukumäärä, 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoitettujen todistusten lukumäärä ja sellaisten talouden toimijoiden lukumäärä, jotka ovat rekisteröityneet EMAS-järjestelmään tai panneet täytäntöön 8 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävän ympäristöjärjestelmän;

c) edellä olevan 7 artiklan mukaiset edellytykset täyttävien myönnettyjen lupien lukumäärä; ja

d) tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen ympäristötarkastusten ja muiden todentamistoimenpiteiden lukumäärä ja tulokset sekä 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen vaaratilanteiden ja onnettomuuksien lukumäärä sekä toimenpiteet, jotka on toteutettu, jos tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita ei ole noudatettu.

3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen selvitysten mallin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Komissio asettaa viimeistään kolmen kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetusta selvityspäivästä yleisön saataville unionin laajuisen yleiskatsauksen tämän asetuksen soveltamisesta kyseisen kohdan nojalla toimitettujen tietojen perusteella.

14 artikla

Vaaratilanteet ja onnettomuudet

1. Rajoittamatta direktiivin 2004/35/EY soveltamista, jos vaaratilanne tai onnettomuus aiheuttaa hävikin, joka vaikuttaa merkittävästi ihmisten terveyteen tai ympäristöön, talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien on

a) ilmoitettava asiasta välittömästi hätäpalveluille, jos se on tarpeen;

b) toteutettava välittömästi kaikki mahdolliset toimenpiteet ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi;

c) toimitettava viipymättä ja viimeistään 30 päivän kuluttua vaaratilanteesta tai onnettomuudesta, joka aiheuttaa hävikin, joka vaikuttaa ihmisten terveyteen tai ympäristöön, seuraavat tiedot toimivaltaisille viranomaisille, joiden alueella vaaratilanne tai onnettomuus tapahtui:

i) hävikin arvioitu määrä;

ii) hävikin syyt; ja

iii) b alakohdan nojalla toteutetut toimenpiteet; ja

d) toteutettava toimenpiteitä uusien vaaratilanteiden tai onnettomuuksien estämiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen, jonka alueella vaaratilanne tai onnettomuus on tapahtunut, on tarvittaessa vaadittava, että talouden toimijat, EU:n liikenteenharjoittajat ja EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat toteuttavat asianmukaisia täydentäviä toimenpiteitä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi ja uusien vaaratilanteiden tai onnettomuuksien estämiseksi, muun muassa järjestämällä aihekohtaista koulutusta.

3. Tapauksissa, joissa vaaratilanne tai onnettomuus vaikuttaa ihmisten terveyteen tai ympäristöön toisessa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion, jonka alueella vaaratilanne tai onnettomuus tapahtui, on ilmoitettava asiasta välittömästi kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

15 artikla

Vaatimusten noudattamatta jättäminen

1. Jos tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä rikotaan, talouden toimijoiden, EU:n liikenteenharjoittajien, EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien ja valtuutettujen edustajien on tapauksen mukaan välittömästi

a) tiedotettava tapahtuneesta toimivaltaiselle viranomaiselle;

b) toteutettava viipymättä tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toiminta saatetaan vaatimusten mukaiseksi mahdollisimman pian; ja

c) toteutettava kaikki täydentävät toimenpiteet, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeellisiksi vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi.

2. Jos tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen rikkominen aiheuttaa välittömän vaaran ihmisten terveydelle tai uhkaa aiheuttaa välittömiä huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä laitoksen tai sen osan toiminta ja asetettava ajoneuvo liikennöintikieltoon tai estettävä tieliikenteen ajoneuvon, junavaunun tai sisävesialuksen liikkuminen, kunnes vaatimustenmukaisuus on palautettu 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, tai jos rikkominen johtaa merkittävään hävikkiin, toimivaltainen viranomainen voi toimia näin.

16 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ja niiden valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen soveltamisesta ja sen täytäntöönpanon valvonnasta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 16 päivän joulukuuta 2025 jälkeen toimivaltaisten viranomaisten nimet, osoitteet ja yhteystiedot sekä ilmoitettava kyseisiin tietoihin liittyvistä mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on siirrettävä toimivaltaisille viranomaisilleen tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat tarkastus- ja täytäntöönpanovaltuudet.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin on kuuluttava ainakin seuraavat:

a) valtuudet saada kaikki tämän asetuksen rikkomiseen liittyvät missä tahansa muodossa olevat asiakirjat tai tiedot katsottavakseen riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, sekä valtuudet ottaa tai saada niistä jäljennöksiä;

b) valtuudet edellyttää keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä tai miltä tahansa oikeushenkilöltä, että tämä toimittaa missä tahansa muodossa olevat asiaankuuluvat tiedot tai asiakirjat riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, jotta voidaan määrittää, onko tapahtunut tai tapahtumassa tämän asetuksen rikkominen, sekä tällaisen rikkomisen yksityiskohdat;

c) valtuudet aloittaa omasta aloitteestaan tutkinta tai menettelyt tämän asetuksen rikkomisen lopettamiseksi tai kieltämiseksi; ja

d) valtuudet päästä käymään laitoksissa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää kaikkia tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja tai tiedustelutietoja näyttönä ympäristötarkastuksiaan tai muita todentamistoimenpiteitä varten riippumatta siitä, missä muodossa tai mille välineelle ne on tallennettu.

5. Jos jäsenvaltion alueella on useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltion on varmistettava, että otetaan käyttöön asianmukaiset viestintä- ja koordinointimekanismit.

17 artikla

Vaatimusten noudattamiseen liittyvä tieto ja apu

1. Viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2026 komissio laatii ja asettaa yleisölle saataville, myös internetin välityksellä verkkosivustolla, joka on helposti löydettävissä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille, tiedotus- ja koulutusmateriaalia tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden asianmukaisesta täytäntöönpanosta kuullen talouden toimijoiden, liikenteenharjoittajien, sertifioijien, myös mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, sekä asiaankuuluvien ympäristönsuojelun alalla toimivien valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajia ja yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Komissio kuulee tarvittaessa myös valtuutettujen edustajien, rahdinantajien ja merialusten toiminnanharjoittajien, asiamiesten ja päälliköiden edustajia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talouden toimijat, EU:n liikenteenharjoittajat, EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat, valtuutetut edustajat, rahdinantajat sekä merialusten toiminnanharjoittajat, asiamiehet ja päälliköt saavat tämän asetuksen noudattamista koskevaa tietoa ja että ne, erityisesti mikroyritykset sekä pienet yritykset, saavat siihen tukea.

Rajoittamatta sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tuki voidaan erityisesti antaa seuraavissa muodoissa:

a) taloudellinen tuki, muun muassa pienten yritysten sertifiointia varten;

b) rahoituksen saanti;

c) johdon ja henkilöstön erityiskoulutus; ja

d) organisatorinen ja tekninen tuki.

3. Jäsenvaltioiden on edistettävä sertifioijien henkilöstön pätevöitymistä koskevien koulutusohjelmien kehittämistä.

18 artikla

Standardit

1. Edellä 5 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetun velvoitteen noudattamiseksi on kehitettävä yhdenmukaistettuna standardina menetelmä hävikin määrän arvioimiseksi asetuksessa (EU) N:o 1025/2012 vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

2. Komissio toimittaa yhdenmukaistettujen standardien kehittämistä koskevan pyynnön yhdelle tai useammalle eurooppalaiselle standardointiorganisaatiolle viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2026.

3. Jos yksikään eurooppalainen standardointiorganisaatio ei hyväksy pyyntöä yhdenmukaistetun standardin laatimisesta tai jos komissio katsoo, että ehdotettu standardi ei täytä vaatimuksia, jotka sen on tarkoitus kattaa, komissio vahvistaa tämä artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menetelmän täytäntöönpanosäädöksellä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

19 artikla

Valitusten käsittely ja oikeussuojan saatavuus

1. Luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, joiden etua asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti riittävästi koskee, tai niillä, jotka katsovat, että heidän oikeuksiaan on loukattu, on oikeus tehdä toimivaltaisille viranomaisille perusteltuja valituksia, jos ne katsovat objektiivisten olosuhteiden perusteella, että talouden toimija, EU:n liikenteenharjoittaja, EU:n ulkopuolinen liikenteenharjoittaja, rahdinantaja tai merialuksen toiminnanharjoittaja, asiamies tai päällikkö ei noudata tätä asetusta.

Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi katsotaan, että ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävillä tai kuluttajansuojaa edistävillä ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävillä valtiosta riippumattomilla yhteisöillä tai järjestöillä on riittävä etu.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut perustellut valitukset ja tapauksen mukaan toteutettava näiden valitusten todentamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien henkilön tai organisaation tarkastukset ja kuulemiset. Jos valitus todetaan perustelluksi, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimet 5 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on mahdollisimman pian ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetulle valituksen tehneelle henkilölle päätöksestään hyväksyä tai hylätä valituksessa esitetty toimenpidepyyntö ja perusteltava päätöksensä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetulla henkilöllä on mahdollisuus kääntyä sellaisen tuomioistuimen tai muun riippumattoman ja puolueettoman julkisen elimen puoleen, joka on toimivaltainen toteuttamaan menettelyllisen ja aineellisen laillisuuden tutkimisen toimivaltaisen viranomaisen tämän asetuksen nojalla tekemille päätöksille, toimille tai toimimatta jättämiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, joissa edellytetään, että hallinnolliset muutoksenhakumenettelyt on käytettävä loppuun ennen oikeudenkäyntimenettelyn aloittamista. Kyseisten muutoksenhakumenettelyjen on oltava oikeudenmukaisia, tasapuolisia, oikea-aikaisia ja kohtuuhintaisia, ja niiden on tarjottava asianmukaiset ja tehokkaat oikeussuojamekanismit, mukaan lukien tarvittaessa kieltomääräykset.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön saataville asetetaan käytännön tietoja mahdollisuudesta käyttää tässä artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia ja oikeudellisia muutoksenhakumenettelyjä.

20 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1203 ([22]) mukaisesti kuuluvien velvoitteiden soveltamista. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraamuksiin on sisällyttävä hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia, jotka tosiasiallisesti vievät rikkomisista vastuussa olevilta rikkomisistaan saadut taloudelliset hyödyt.

3. Kun on kyse kaikkein vakavimmista oikeushenkilön tekemistä rikkomisista, 2 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten taloudellisten seuraamusten enimmäismäärä on vähintään 3 prosenttia tämän vuotuisesta liikevaihdosta sitä vuotta edeltävänä tilivuonna unionissa, jona hallinnollinen taloudellinen seuraamus määrätään.

4. Jäsenvaltiot voivat myös tai vaihtoehtoisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia edellyttäen, että ne ovat yhtä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia kuin tässä artiklassa tarkoitetut hallinnolliset taloudelliset seuraamukset.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti vahvistetuissa seuraamuksissa otetaan soveltuvin osin asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) rikkomisen luonne, vakavuus ja laajuus;

b) väestö tai ympäristö, johon rikkominen vaikuttaa, ottaen huomioon myös rikkomisen vaikutus ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason saavuttamista koskevaan tavoitteeseen;

c) se, onko kyseessä toistuva vai kertaluonteinen rikkominen.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt ja toimenpiteet sekä kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset komissiolle ilman aiheetonta viivytystä.

([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1203, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin ja direktiivien 2008/99/EY ja 2009/123/EY korvaamisesta (EUVL L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

21 artikla

Korvaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tämän asetuksen rikkomisesta on aiheutunut haittaa ihmisten terveydelle, yksilöillä, joita asia koskee, on oikeus vaatia ja saada korvausta kärsimästään haitasta rikkomisesta vastuussa olevilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvausvaatimuksia koskevat kansalliset säännöt ja menettelyt suunnitellaan ja niitä sovelletaan siten, että ne eivät tee mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi 1 kohdassa tarkoitetun, rikkomisen aiheuttaman haitan korvaamista koskevan oikeuden käyttämistä.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen korvausvaatimusten nostamiselle vanhentumisaikoja. Tällaiset määräajat eivät saa alkaa kulua ennen kuin rikkominen on päättynyt ja korvauksen hakemiseen oikeutettu henkilö tietää kärsineensä haittaa rikkomisesta 1 kohdan mukaisesti tai hänen voidaan kohtuudella olettaa tietävän tämän.

22 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan

a) liitteessä I olevassa 2, 3, 4 ja 5 kohdassa vahvistettuja teknisiä vaatimuksia;

b) liitteessä III oleva 1, 2 ja 3 kohta lisäämällä tai poistamalla laitteita koskevia vaatimuksia tai menettelyjä tai täsmentämällä olemassa olevien laitteiden ja menettelyjen teknisiä ominaisuuksia; sekä

c) liitteissä II ja IV vahvistettujen lomakkeiden yksityiskohtia.

2. Komissio hyväksyy tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset seuraavien pohjalta:

a) edellä olevan 3, 5, 6, 7, 8, 13 ja 14 artiklan täytäntöönpanosta saadut kokemukset;

b) talouden toimijoiden saataville asettamat tiedot muovipellettihävikin arvioiduista vuotuisista määristä, jotka on ilmoitettu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XVII mukaisesti;

c) asiaa koskevat kansainväliset standardit;

d) toimialojen erityispiirteet;

e) mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten erityistarpeet; tai

f) tekniikan ja tieteen kehitys.

23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 2 päivästä tammikuuta 2028 alkaen. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 22 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

24 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

25 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio tekee viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2033 arvioinnin sen täytäntöönpanosta suhteessa sen tavoitteisiin. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen arvioinnin tärkeimmistä tuloksista. Kertomukseen on sisällyttävä vähintään

a) tämän asetuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset;

b) jäsenvaltioiden 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot;

c) talouden toimijoiden saataville asettamat tiedot muovipellettihävikin arvioiduista vuotuisista määristä, jotka on ilmoitettu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XVII mukaisesti;

d) tämän asetuksen vaikutus yleiseen tavoitteeseen vähentää mikromuovisaastetta 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä;

e) arvio siitä, onko toteutettava lisätoimenpiteitä ottaen huomioon muut mikromuovien tahattomien päästöjen lähteet, jotta saavutetaan mikromuovisaasteen vähentämistä koskeva unionin tavoite;

f) uusimmat tiedot ja tieteelliset havainnot;

g) arvio uusimmista tiedoista ja tieteellisistä havainnoista, jotka koskevat muovipellettien kemiallista jäljitettävyyttä ja yksilöllisen kemiallisen tunnusmerkin käyttöönoton tarpeellisuutta;

h) tämän asetuksen vuorovaikutus muovipellettihävikkiä koskevien kansainvälisten aloitteiden kanssa erityisesti meriliikenteen osalta;

i) arvio siitä, miten tämän asetuksen täytäntöönpanoon vaikuttaa se, että talouden toimijat, jotka käsittelevät tiettyjen kynnysarvojen alittavia määriä muovipellettejä, jätetään tiettyjen tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden ulkopuolelle, ja liikenteenharjoittajia koskevien kynnysarvojen vahvistamisen merkityksellisyys;

j) arvio vaikutuksista, joita 7 artiklan nojalla myönnetyillä vapautuksilla on ollut vuotojen ja häviöiden ehkäisemistä koskevan tavoitteen saavuttamiseen;

k) arvio siitä, noudattavatko liikenteenharjoittajat, erityisesti EU:n ulkopuoliset liikenteenharjoittajat, tämän asetuksen mukaisia velvoitteita;

l) arvio 10 artiklassa tarkoitettujen tietojen erilaisten esittämismuotojen suhteellisesta tehokkuudesta.

2. Kertomukseen liitetään tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettava lainsäädäntöehdotus.

3. Jos Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) hyväksyy toimenpiteitä muovipellettien turvallisen merikuljetuksen takaamiseksi ja meriteitse kuljetetuista muovipelleteistä johtuvan meriympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, komissio arvioi näitä toimenpiteitä, mukaan lukien tarve varmistaa yhdenmukaisuus kyseisten toimenpiteiden kanssa, ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

26 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 17 päivästä joulukuuta 2027. Tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohtaa, 5 artiklan 6 kohdan toista alakohtaa, 16 artiklaa, 17 artiklan 1 kohtaa sekä 18 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan kuitenkin 16 päivästä joulukuuta 2025.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan toisessa kohdassa säädetään, 1 artiklan 2 kohdan d alakohtaa, 12 artiklaa, 13 artiklan 1 kohtaa, 17 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 19 artiklaa sovelletaan rahdinantajien ja merialusten toiminnanharjoittajien, asiamiesten ja päälliköiden osalta 17 päivästä joulukuuta 2028.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä marraskuuta 2025.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	M. BJERRE

LIITE I

LAITOSTEN RISKINHALLINTASUUNNITELMA

1. Asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskinhallintasuunnitelman on sisällettävä seuraavat osat:

   a) laitosalueen asemapiirros;

   b) vuosittain käsiteltyjen muovipellettien määrä tonneina;

   c) laitoksen rajojen sisäpuolella sijaitsevat paikat, joissa saattaa tapahtua vuotoja, täsmentäen suuri- ja vähäriskiset paikat;

   d) laitoksen rajojen sisäpuolella sijaitsevat paikat, joista hävikkiä saattaa syntyä, ja välittömästi ympäröivillä alueilla sijaitsevat paikat, joihin hävikit saattavat vaikuttaa, täsmentäen molemmissa tapauksissa suuri- ja vähäriskiset paikat;

   e) käsittelytoiminnot, joiden aikana muovipellettivuotoja ja -hävikkiä saattaa tapahtua, täsmentäen suuri- ja vähäriskiset toiminnot;

   f) vuotuinen arvio, joka koskee vuotomääriä määritetyissä paikoissa ja hävikkiä kyseisistä paikoista;

   g) luettelo toiminnoista, joiden aikana muovipellettivuotoja ja -hävikkiä voi tapahtua ja joiden osalta laitoksella voi olla valta käyttää määräysvaltaa, mukaan lukien toimittajiin, (ali)hankkijoihin ja laitosalueen ulkopuolisiin varastotiloihin liittyvät toiminnot;

   h) vuotojen ja hävikkien kirjaamisesta, tutkinnasta ja seurannasta vastaavan henkilöstön jäsenen tehtävän määrittely; tehtävään kuuluu myös raportointi toimivaltaisille viranomaisille 5 artiklan 6 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

   i) kuvaus käytössä olevista pakkauksista ja laitteista vuotojen ja hävikkien estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi; sekä

   j) kuvaus käytössä olevista menettelyistä vuotojen ja hävikkien estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan i alakohdan osalta vuotojen ja hävikin estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi käyttöön otettujen pakkausten ja laitteiden on oltava laitoksen luonteeseen ja kokoon nähden riittäviä ja oikeasuhteisia, ja niihin on sisällyttävä seuraavat:

   a) estäminen: kun on kyse laitoksista, joissa tehdään pakkaamista, pakkausten on oltava riittävän vahvoja, että ne kestävät kuljetuksen aikana tavanomaisesti tapahtuvat iskut, kuormitukset ja sääolosuhteet; pakkauksissa käytetyn materiaalin vahvuuden ja pakkausten rakenteen on oltava asianmukaisia pakkausten tilavuuteen ja käyttötarkoitukseen nähden; pakkausten on oltava pölytiiviitä tai niissä on oltava sopiva vuoraus, ja ne on rakennettava ja suljettava turvallisesti siten, että estetään tärinä- tai kiihdytysvoimien tavanomaisissa kuljetusolosuhteissa aiheuttama mahdollinen sisällön hävikki;

   b) eristäminen: suuririskisissä vuotopaikoissa käytetään vuotojen keräyslaitteita (esim. vuotoaltaat ja maahan sijoitetut keräyssäiliöt, joissa on teräsritilä), jotta varmistetaan, että lattialle vuotaneet vuodot voidaan helposti eristää ja puhdistaa, sekä muovipellettejä kerääviä viemärinsulkumattoja tai sopivia vaihtoehtoja maanalaisten viemärijärjestelmien suojelemiseksi;

   c) puhdistaminen: vuoto- ja hävikkipaikoissa sisä- ja ulkokäyttöön tarkoitetut, riittävän tehokkaat pölynimurit, riittävät puhdistusvälineet (esim. luudat, rikkalapiot ja -harjat, ämpärit, korjausteipit) ja jäteastiat kerätyille muovipelleteille ja tyhjille pusseille;

3. Riskinhallintasuunnitelman 1 kohdan j alakohdan osalta vuotojen ja hävikin estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi käyttöön otettujen menettelyjen on oltava laitoksen luonteeseen ja kokoon nähden riittäviä ja oikeasuhteisia, ja niihin on sisällyttävä seuraavat:

   a) tiedottaminen kolmansille osapuolille, joilla on pääsy laitokseen muovipellettien lastaamista, purkamista tai muuta käsittelyä varten, asiaankuuluvista menettelyistä vuotojen ja hävikkien estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi;

b) muovipellettien pakkausten käsittely siten, että estetään pakkausten lävistyminen; suuririskisissä vuotopaikoissa sen varmistaminen, että vuotojen keräämiseen käytetyt laitteet ja varastointitilat sekä pakkaukset ja säiliöt tarkastetaan, puhdistetaan ja huolletaan säännöllisesti; jos pakkaukset ja säiliöt vuotavat tai päästävät ainetta läpi, sen varmistaminen, että niitä ei enää käytetä;

c) vuotojen eristäminen ja puhdistaminen mahdollisimman pian ja viimeistään toimen päättyessä;

d) sen varmistaminen, että tieliikenteen ajoneuvon, junavaunun tai sisävesialuksen ulkopuolella ei ole muovipellettejä, kun se poistuu laitoksesta, ja että tieliikenteen ajoneuvojen ja junavaunujen lastaus- ja purkurampit on suljettu, kun ne lähtevät lastaus- tai purkamispaikasta.

4. Tässä liitteessä olevan 2 kohdan lisäksi talouden toimijoiden on laitoksen luonteen ja koon sekä sen toiminnan laajuuden perusteella harkittava vähintään seuraavien laitteiden kuvauksien lisäämistä riskinhallintasuunnitelmaan:

a) estäminen: kun on kyse laitoksista, joissa tehdään pakkaamista, pakkaukset, jotka eivät hajoa vesiympäristöissä; letkujen ja putkien tyhjiösulkimet; haarukkatrukkien, hydraulisten laitteiden tai muiden lastaus- ja purkulaitteiden suojat pakkausten lävistämisen estämiseksi; laitteet, joilla luodaan turvallisia liitäntäpisteitä asennettuihin sekundaarisuojauksiin; lastausjärjestelmät, jotka on suunniteltu varmistamaan, että siirtoputket voidaan tyhjentää kokonaan lastauksen ja purkamisen jälkeen; tiiviit rahtikontit tai ulkopuoliset siilot pellettien varastointia varten; suoja siilojen ylitäyttöjen estämiseksi; pellettien automatisoidut kuljetusjärjestelmät; muovipellettipölyn talteenotto-laitteet, joissa on asianmukaiset muovipellettipölysuodattimet tai muovipellettipölyn keräämiseen tarkoitetut laitteet; muovipellettisäiliöiden tai -siilojen puhdistamista varten huuhteluveden suodattimien tai keräämiseen tarkoitettujen laitteiden sekä ilmanpuhdistuksen käyttö;

b) eristäminen: toissijaiset keräyslaitteet, jotka on sijoitettu muovipellettien käsittelyalueiden ja laitoksen rajojen välille, laitoksen ympärille ja yhteyspisteisiin, joissa muovipellettejä siirretään; kaikkia rakennusten sisällä olevia ja ulkopinnoilla sijaitsevia viemäreitä (esim. betonilaatat, asfalttitiet ja päällystetyt kävelyreitit) varten viemärinsulku-matot, joiden silmäkoko on tapauksen mukaan pienempi kuin pienimmät laitoksessa käsitellyt muovipelletit; huleveden viemäröinti- tai suodatusjärjestelmät kohtuudella ennakoitavissa olevien tulvien tai myrskyjen hallitsemiseksi; jäteveden käsittelyjärjestelmät; suljetut säiliöt vuotaneita muovipellettejä ja tyhjiä pakkauksia varten; alueet vahingoittuneiden pakkausten korjaamista tai käsittelemistä varten; lattia tai maapinta lastaus- ja purkualueilla, joka ei estä vuotojen puhdistusta;

c) puhdistaminen: teollisuusimurit; talteen otetuille muovipelleteille tarkoitetut säiliöt, jotka on peitetty, merkitty ja suojattu uusien vuotojen ja hävikkien estämiseksi, muun muassa muovipelleteille, joita löydetään välittömästi laitosta ympäröiviltä alueilta; vahvistetut keräyssäkit.

5. Edellä olevan 3 kohdan lisäksi talouden toimijoiden on laitoksen luonteen ja koon sekä sen toiminnan laajuuden perusteella harkittava vähintään seuraavien menettelyjen kuvauksien lisäämistä riskinhallintasuunnitelmaan:

a) estäminen: tietyissä pakkauksissa kuljetettavien muovipellettien määriä koskevat rajoitukset; vuotoalustojen käyttö siirtopaikoissa sekä lastauksen ja purkamisen aikana; rahtikonttien avaamista, lastausta, sulkemista ja tiivistämistä koskevat selkeät käytännöt lastauksen alussa ja lopussa; estämismenettelyjen tehokkuuden fyysinen testaus ja seuranta; EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien vastaanotto- ja lähtömenettelyt; muovipellettipölyn estämistä koskevat menettelyt ja toimenpiteet;

b) eristäminen: viemärinkansien sekä huleveden viemäröinti- tai suodatusjärjestelmien säännöllinen tarkastus, puhdistus ja huolto; laitosalueelta lähtevien tai sinne saapuvien ajoneuvojen, poistovesilaitteistojen ja tapauksen mukaan laitoksen ympärillä julkisilla alueilla olevien aitojen säännölliset tarkastukset ja puhdistaminen; vuotavien pakkausten tai säiliöiden välitön vaihtaminen tai korjaaminen; jäteveden käsittelyjärjestelmän ylläpito;

c) puhdistaminen: kun vuotaneet muovipelletit on puhdistettu, ne on käytettävä mahdollisuuksien mukaan uudelleen raaka-aineena jätteen vähentämiseksi; jos vuotaneita muovipellettejä ei voida käyttää uudelleen raaka-aineina, ne on otettava talteen ja hävitettävä jätelainsäädännön mukaisesti.

6. Talouden toimijoiden, jotka ovat keskisuuria tai suuria yrityksiä ja joiden laitoksissa edellisenä kalenterivuonna käsiteltyjen muovipellettien määrä on vähintään 1 500 tonnin raja-arvon verran, on sisällytettävä riskinhallintasuunnitelmaansa myös seuraavat:

   a) seikat, joita on tarkasteltava johdon virallisissa kokouksissa vähintään kerran vuodessa, mukaan lukien mahdollisen hävikin arvioitu määrä ja syyt; käytössä olevat estämiseen, hillitsemiseen ja puhdistukseen käytettävät laitteet ja menettelyt ja niiden tehokkuus;

   b) työntekijöiden erityistehtäviin ja vastuualueisiin perustuva valistus- ja koulutusohjelma, jossa käsitellään estämistä, eristämistä ja puhdistamista, laitteiden asennusta, käyttöä ja huoltoa, toteuttamismenettelyjä sekä muovipellettihävikin seurantaa ja raportointia;

   c) menettelyt, joilla kuljettajille, toimittajille ja alihankkijoille tiedotetaan asiaankuuluvista menettelyistä vuotojen ja hävikkien estämiseksi, eristämiseksi ja puhdistamiseksi.

LIITE II

LOMAKE OMALLE ILMOITUKSELLE VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA

. . . . . .

(talouden toimijan nimi ja osoite)

vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että muovipellettien käsittely laitoksessa, joka sijaitsee osoitteessa …… ja jonka rekisterinumero (jos tiedossa) on ……, täyttää kaikki muovipellettihävikin estämisestä mikromuovisaasteen vähentämiseksi 12 päivänä marraskuuta 2025 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2025/2365 vaatimukset.

Allekirjoittamalla tämän ilmoituksen vakuutan, että liitteenä olevassa riskinarvioinnissa, joka on tehty …… (päivämäärä), vahvistetut toimenpiteet on pantu täytäntöön.

Tehty …… (paikka) …/…/20… (päivämäärä)

Allekirjoitus

LIITE III

TOIMET, JOTKA EU:N LIIKENTEENHARJOITTAJIEN JA EU:N ULKOPUOLISTEN LIIKENTEENHARJOITTAJIEN ON TOTEUTETTAVA

Toimenpiteet, jotka EU:n liikenteenharjoittajien ja EU:n ulkopuolisten liikenteenharjoittajien on toteutettava, ja käyttöön otettava laitteisto:

1) estäminen: tarkastetaan lastauksen ja purkamisen aikana ja sen jälkeen, että muovipelletit poistetaan asianmukaisesti kuljetusvälineiden ulkopuolelta ja rahtikonteista ennen kuin ne poistuvat laitoksesta ja että kuljetusvälineiden lastaus- ja purkurampit on suljettu, kun ne poistuvat laitoksesta; tiedotetaan selkeästi turvallista lastinkäsittelyä koskevista vaatimuksista; tarkastetaan silmämääräisesti muovipellettien pakkausten eheys ennen matkaa; varmistetaan, että esimerkiksi haarukkatrukeissa / hydraulisissa laitteissa käytetään suojia pakkausten lävistymisen estämiseksi; estetään muovipellettien vuotaminen kuljetuksen aikana, esimerkiksi varmistamalla, että kuljetusvälineet ovat teknisesti soveltuvia ja että rahtikontit on tarvittaessa asianmukaisesti tiivistetty; puhdistetaan säännöllisesti lastaustilat, rahtikontit ja perävaunut muovipellettivuodoista aiheutuvan hävikin minimoimiseksi; tarkastetaan silmämääräisesti lastaustilojen, rahtikonttien ja perävaunujen aukot ja eheys muovipellettivuodoista aiheutuvan hävikin minimoimiseksi ennen matkaa ja mahdollisuuksien mukaan sen aikana, myös multimodaaliterminaaleissa, rautatieterminaaleissa sekä sisävesisatamissa ja merisatamissa.

2) eristäminen ja puhdistaminen: mahdollisuuksien mukaan korjataan vahingoittuneet pakkaukset kuljetuksen aikana ja eristetään jäljellä olevat muovipelletit lastitilaan; kerätään vuotaneet muovipelletit suljettaviin säiliöihin tai säkkeihin asianmukaista käsittelyä varten; jos muovipellettejä kuljetetaan irtotavarasäiliöissä, huoltoluukku / siilon kartio avataan vasta sen jälkeen, kun säiliö on saapunut puhdistuspaikalle; vaihdetaan säiliön sisävuoraus ainoastaan sopivilla ja ei-julkisilla alueilla, joissa vuodot voidaan eristää; ilmoitetaan tapahtumasta asianmukaisille viranomaisille, kuten kansainvälisille ja kansallisille pelastusviranomaisille tai sen jäsenvaltion ympäristöviranomaisille, jossa hävikki on tapahtunut.

3) mukana pidettävät varusteet: ainakin yksi kannettava valaisinlaite, käsityökalut (esim. luudat, rikkalapiot ja -harjat, ämpärit, korjausteipit jne.); suljetut keräyssäiliöt / vahvistetut keräyssäkit.

LIITE IV

LOMAKE VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUKSELLE

. . . . . (nimi),

jonka rekisterinumero on ..... ja

joka on akkreditoitu pätevyysalueelle ..... (NACE-koodi),

ilmoittaa tarkastettuaan talouden toimijan ..... (nimi) laitoksen, joka sijaitsee osoitteessa ..... ja jonka rekisterinumero (jos tiedossa) on .....,

että laitos täyttää kaikki muovipellettihävikin estämisestä mikromuovisaasteen vähentämiseksi 12 päivänä marraskuuta 2025 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2025/2365 liitteessä I asetetut vaatimukset.

Allekirjoittamalla tämän ilmoituksen vakuutan, että

— todentaminen on suoritettu asetuksen (EU) 2025/2365 vaatimusten mukaisesti, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset, jotka on suoritettu … (päivämäärät),

— todentamisen tulos vahvistaa, ettei ole näyttöä siitä, että asetuksessa (EU) 2025/2365 säädettyjä sovellettavia lakisääteisiä vaatimuksia ei ole noudatettu.

Tehty ..... (paikka) …/…/20… (päivämäärä)

Allekirjoitus ja leima tai digitaalinen allekirjoitus

LIITE V

10 ARTIKLAN NOJALLA TOIMITETTAVAT TIEDOT

Ympäristölle haitallista – vältä hävikkejä